

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS (EL) nr 655/2014,**15. mai 2014,****millega luuakse pangakontode Euroopa arestimismääruse menetlus, et hõlbustada võlgade piiriülest sissenõudmist tsiviil- ja kaubandusajades**

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 81 lõike 2 punkte a, e ja f,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ⁽¹⁾,toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ⁽²⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) Liit on seadnud endale eesmärgiks säilitada ja arendada vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajanevat ala, kus tagatakse isikute vaba liikumine. Sellise ala järkjärguliseks loomiseks tuleb liidul piiriülese toimega tsiviilajades puhul tehtava õiguslase koostöö raames võtta meetmeid, eelkõige kui see on vajalik siseturu nõuetekohaseks toimimiseks.
- (2) Kooskõlas Euroopa Liidu toimimise lepingu (ELi toimimise leping) artikli 81 lõikega 2 võivad sellised meetmed hõlmata meetmeid, mille eesmärk on tagada muu hulgas kohtuotsuste vastastikune tunnustamine ja täitmine liikmesriikide vahel, õiguskaitse tõhus kättesaadavus ja tsiviilkohtumenetluse nõuetekohast toimimist takistavate tegurite kõrvaldamine, vajaduse korral edendades liikmesriikides kohaldatavate tsiviilkohtumenetlusnormide kokkuvõtvust.
- (3) Väljaandega „Roheline raamat kohtuotsuste täitmise tõhustamise kohta Euroopa Liidus: pangakontode arestimine” algatas komisjon 24. oktoobril 2006 konsulteerimise ühtse Euroopa pangakontode arestimise menetluse vajaduse ja sellise menetluse võimalike tunnuste üle.
- (4) 2009. aasta detsembris vastu võetud Stockholmi programmis, ⁽³⁾ milles sätestatakse vabaduse, turvalisuse ja õigusega seotud prioriteedid aastateks 2010–2014, kutsus Euroopa Ülemkogu komisjoni üles hindama vajadust teatavate ajutiste meetmete, sealhulgas kaitsemeetmete järele liidu tasandil, eesmärgiga ära hoida näiteks varade kadumist enne nõude täitmist, ja nende meetmete sätestamise teostatavust, ning esitama asjakohaseid ettepanekuid pangakontode ja võlgniku varade suhtes tehtud kohtuotsuste täitmise tõhususe parandamiseks liidus.
- (5) Siseriiklikud kaitsemeetmete (nt pangakonto arestimise määruste) saamise menetlused on kehtestatud kõikides liikmesriikides, kuid selliste meetmete võtmise tingimused ja nende rakendamise tõhusus on väga erinevad. Lisaks võib siseriiklike kaitsemeetmete kasutamine piiriülese toimega juhtumite puhul osutada tülikaks, eelkõige siis, kui võlausaldaja soovib arestida mitut pangakontot, mis asuvad eri liikmesriikides. Seetõttu näib olevat vajalik ja asjakohane võtta vastu siduv ja vahetult kohaldatav liidu õigusakt, millega kehtestatakse uus liidu menetlus, mis võimaldab piiriüleste kohtuasjade puhul pangakontodel olevat raha tõhusalt ja kiiresti arestida.

⁽¹⁾ ELT C 191, 29.6.2012, lk 57.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi 15. aprilli 2014. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ja nõukogu 13. mai 2014. aasta otsus.

⁽³⁾ ELT C 115, 4.5.2010, lk 1.

- (6) Käesoleva määrusega kehtestatud menetlus peaks olema täiendav ja valikuline võimalus võlausaldaja jaoks, kellele jääb vabadus kasutada kõiki muid liikmesriigi õiguse kohaseid menetlusi samaväärse meetme taotlemiseks.
- (7) Võlausaldajal peaks olema võimalik saada pangakontode Euroopa arestimismääruse („arestimismäärus”) kujul kaitsemeede, mis takistaks tema võlgnikul liikmesriigis peetaval pangakontol olevat raha üle kanda või välja võtta, kui võlausaldajat ähvardab oht, et ilma sellise meetmeta on tema nõude hilisem täitmine võlgniku suhtes takistatud või oluliselt raskem. Võlgniku pangakontol oleva raha arestimisega tuleks takistada raha kasutamist nii võlgnikul endal kui ka isikutel, keda võlgnik on volitanud tegema makseid oma konto kaudu, nt püsikorralduse või otsearvelduse alusel või krediitkaardi abil.
- (8) Käesoleva määruse reguleerimisalasse peaksid kuuluma kõik tsiviil- ja kaubandusasjad, välja arvatud teatavad täpselt määratletud asjad. Eelkõige ei peaks käesolevat määrust kohaldama võlgniku vastu suunatud nõuete puhul maksejõuetusmenetlustes. See peaks tähendama, et võlgniku vastu ei saa teha arestimismäärust, kui tema suhtes on algatatud maksejõuetusmenetlus, mis on määratletud nõukogu määruses (EÜ) nr 1346/2000⁽¹⁾. Teisest küljest peaks see erand võimaldama kasutada arestimismäärust sellise võlgniku poolt kolmandatele isikutele tehtud kahjulike maksete sissenõudmise tagamiseks.
- (9) Käesolevat määrust tuleks kohaldada kontode suhtes, mida hoitakse krediidasutustes, kes tegelevad hoiuste või muude tagasimakstavate rahaliste vahendite vastuvõtmisega üldsuselt ning oma arvel laenu andmisega.

Seega ei tohiks seda kohaldada finantseerimisasutuste suhtes, kes ei võta selliseid hoiuseid vastu, nt asutused, kes pakuvad rahastamist ekspordi- ja investeerimisprojektide või arengumaades teostatavate projektide jaoks, või asutuste suhtes, kes osutavad finantsturuteenuseid. Lisaks ei tohiks käesolevat määrust kohaldada kontode suhtes, mis on avatud keskpankade poolt või keskpankades, kui nad täidavad rahandusasutuse ülesandeid, ega kontode suhtes, mida ei saa arestida arestimismäärusega samaväärsete siseriiklike määruste alusel või mille arestimine on muul põhjusel välistatud selle liikmesriigi õiguse kohaselt, kus asjaomast kontot peetakse.

- (10) Käesolevat määrust tuleks kohaldada üksnes piiriüleste juhtumite suhtes ja selles tuleks määratleda, millist juhtumit käsitatakse antud kontekstis piiriülesena. Käesoleva määruse kohaldamisel tuleks lugeda piiriüleseks juhtum, milles arestimismääruse taotlust menetlev kohus asub ühes liikmesriigis ja pangakontot, mida arestimismäärus puudutab, peetakse teises liikmesriigis. Piiriüleseks tuleks lugeda ka selline juhtum, milles võlausaldaja alaline elu- või asukoht on ühes liikmesriigis ning kohus ja arestitav pangakonto asuvad teises liikmesriigis.

Käesolevat määrust ei tuleks kohaldada kontode arestimise suhtes, mida peetakse selle kohtu asukohaks olevas liikmesriigis, kelle poole on pöördutud arestimismääruse taotlusega, kui võlausaldaja alaline elu- või asukoht on ka selles liikmesriigis, isegi kui võlausaldaja taotleb samal ajal arestimismäärust konto või kontode kohta, mida peetakse mõnes muus liikmesriigis. Sellisel juhul peaks võlausaldaja tegema kaks eraldi taotlust: üks arestimismääruse ja teine siseriikliku meetme kohta.

- (11) Võlausaldajal, kes soovib tagada hilisema sisulise kohtuotsuse täitmise, peaks olema võimalus kasutada arestimismääruse menetlust enne sisulise kohtumenetluse algatamist ja sellise menetluse mis tahes etapis. Seda peaks saama kasutada ka võlausaldaja, kes on juba saanud kohtuotsuse, kohtuliku kokkuleppe või ametliku dokumendi, millega võlgnikult nõutakse võlausaldaja nõude tasumist.
- (12) Arestimismäärus peaks olema kättesaadav selliste nõuete tagamiseks, mis kuuluvad juba maksmisele. Samuti peaks see olema kättesaadav selliste nõuete puhul, mis ei kuulu veel maksmisele, kui sellised nõuded tekivad tehingust või sündmusest, mis on juba toimunud ja nende suurust on võimalik kindlaks määrata, sealhulgas lepinguvälise kahjuga seotud nõuded ning tsiviilõiguslikud kahjutasu- või hüvitusnõuded, mille aluseks on kriminaalkorras menetletav tegu.

⁽¹⁾ Nõukogu 29. mai 2000. aasta määrus (EÜ) nr 1346/2000 maksejõuetusmenetluse kohta (EÜT L 160, 30.6.2000, lk 1).

Võlausaldajal peaks olema võimalus nõuda, et arestimismäärus tehakse nõude põhisumma või sellest väiksema summa kohta. Väiksem summa võib olla tema huvides näiteks juhul, kui ta on osa oma nõude kohta saanud juba mõne muu tagatise.

- (13) Selleks et tagada tihe seos arestimismääruse tegemise menetluse ja sisulise menetluse vahel, peaks arestimismääruse tegemine kuuluma selle liikmesriigi kohtute rahvusvahelisse pädevusse, kes on pädevad asja sisuliselt lahendama. Käesoleva määruse kohaldamisel peaks sisuline menetlus tähendama mis tahes menetlust, mille eesmärk on hankida asjaomase nõudega seoses täitmisele pööratav täitedokument, ja see mõiste peaks hõlmama näiteks ka maksimäärustega seotud lihtmenetlusi, sealhulgas selliseid menetlusi nagu prantsuse „*procédure de référé*”. Kui võlgnikuks on tarbija, kelle alaline elukoht on liikmesriigis, siis peaks arestimismääruse tegemise pädevus kuuluma üksnes selle liikmesriigi kohtutele.
- (14) Arestimismääruse tegemise tingimused peaksid looma asjakohase tasakaalu võlausaldajapoolse arestimismääruse saamise huvi ja võlgnikupoolse arestimismääruse kuritarvitamise vältimise huvi vahel.

Sellest tulenevalt, kui võlausaldaja taotleb arestimismäärust enne kohtuotsuse saamist, peaks kohus, kellele taotlus esitatakse, olema võlausaldaja esitatud tõendite põhjal veendunud, et võlausaldaja nõue võlgniku vastu tõenäoliselt rahuldatakse.

Lisaks tuleks nõuda võlausaldajalt kõigil juhtudel, ka siis, kui ta on juba kohtuotsuse saanud, veenma kohut, et tema nõue vajab kiiresti kohtulikku kaitset ning et ilma arestimismääruseta võib olemasoleva või tulevase kohtuotsuse täitmine olla takistatud või oluliselt keerukam, kuna eksisteerib reaalne oht, et ajaks, mil võlausaldaja saab lasta olemasoleva või tulevase kohtuotsuse täitmisele pöörata, on võlgnik oma vara kaotanud, peitnud või hävitatud või on vara võõrandanud kas selle tegelikust väärtusest odavamalt või ebatavalises ulatuses või ebatavalise tegevuse kaudu.

Kohus peaks hindama võlausaldaja poolt sellise riski olemasolu tõestamiseks esitatud tõendeid. Need võivad puudutada näiteks võlgniku käitumist seoses võlausaldaja nõudega või varasemates pooltevahelistes vaidlustes, võlgniku krediidi ajalugu, võlgniku varade liiki ja võlgniku mis tahes hiljutisi toiminguid oma varadega. Tõendite hindamisel võib kohus otsustada, et võlgniku poolt tema äritegevuse normaalseks toimimiseks või tema pere jooksvateks vajadusteks kontodelt raha väljavõtmine ja kulutuste tegemine ei ole iseenesest ebatavaline. Võlgniku poolt nõude lihtsalt tasumata jätmist või vaidlustamist või lihtsalt asjaolu, et võlgnikul on rohkem kui üks võlausaldaja, ei peaks iseenesest pidama piisavaks tõendiks, et põhjendada arestimismääruse tegemist. Samuti ei peaks arestimismääruse tegemiseks olema piisav põhjendus iseenesest lihtsalt asjaolu, et võlgniku rahaline olukord on halb või halvenemas. Kohus võib neid tegureid siiski arvesse võtta ohu eksisteerimise üldisel hindamisel.

- (15) Selleks et tagada arestimismääruse puhul üllatusmoment ning et tagada kasulikkus piiriülestel juhtudel võlgnikult võlga sisse nõuda üritavale võlausaldajale, ei tuleks võlgnikku võlausaldaja taotlusest teavitada ega teda enne arestimismääruse tegemist ära kuulata või teavitada teda arestimismäärusest enne selle täitmist. Kui kohus ei ole võlausaldaja või tunnistajate olemasolu korral võlausaldaja tunnistaja(te) poolt esitatud tõendite ja teabe põhjal veendunud, et asjaomane konto või kontode arestimine on põhjendatud, ei peaks ta arestimismäärust tegema.
- (16) Olukordades, kus võlausaldaja esitab arestimismääruse taotluse enne sisulise kohtumenetluse algatamist, peaks käesolev määrus kohustama teda algatama sellise menetluse kindlaksmääratud tähtaja jooksul ja samuti peaks kohustama teda esitama arestimismääruse taotluse saanud kohtule tõendid sellise menetluse algatamise kohta. Juhul kui võlausaldaja seda kohustust ei täida, peaks kohus arestimismääruse omal algatusel tühistama või see peaks muutuma automaatselt kehtetuks.
- (17) Kuna võlgnikku enne arestimismääruse tegemist ära ei kuulata, tuleks käesoleva määrusega näha ette konkreetsed kaitsemeetmed arestimismääruse kuritarvitamise ärahoidmiseks ja võlgniku õiguste kaitseks.

- (18) Üheks selliseks oluliseks kaitsemeetmeks peaks olema võimalus nõuda võlausaldajalt tagatise esitamist, et tagada võlgnikule hiljem mis tahes kahju hüvitamine, mis on talle tekkinud arestimismäärusega. Olenevalt siseriiklikust õigusest võib sellise tagatise esitada kas tagatisdeposiidina või alternatiivse tagatisena, näiteks pangagarantii või hüpoteegi vormis. Kohtul peaks olema õigus määrata kindlaks summa, mis on piisav, et vältida arestimismääruse kuritarvitamist ja tagada kahju hüvitamine võlgnikule, ning ta peaks saama võimaliku kahju suurust käsitlevate konkreetsete tõendite puudumisel lähtuda tagatise suuruse määramisel tehtava arestimismääruse summa suurusest.

Kui võlausaldaja ei ole kohtuotsust, kohtulikku kokkulepet või ametlikku dokumenti, millega nõutakse võlgnikult võlausaldaja nõude tasumist, veel saanud, peaks tagatise esitamine olema reegel ja kohus peaks loobuma sellest nõudest või nõudma tagatist väiksemas summas üksnes erandkorras, kui ta leiab, et selline tagatis on juhtumi asjaolusid arvesse võttes sobimatu, liigne või ebaproportsionaalne. Sellisteks asjaoludeks võib olla näiteks see, et võlausaldajal on nõude kasuks eriti tugevad argumendid, kuid tal puuduvad piisavad vahendid tagatise esitamiseks, et nõude sisuks on elatisraha või palga maksmine, või et nõude suurus on selline, et arestimismäärusega võlgnikule kahju tekitamine ei ole tõenäoline, nt väikesesummaline ettevõtte võlg.

Kui võlausaldaja on kohtuotsuse, kohtuliku kokkuleppe või ametliku dokumendi juba saanud, peaks tagatise esitamine jääma kohtu otsustada. Tagatise esitamine võib olla asjakohane (välja arvatud eespool nimetatud erandlikel asjaoludel) näiteks siis, kui kohtuotsus, mille täitmist arestimismäärusega soovitakse tagada, ei ole käimasoleva apellatsioonimenetluse tõttu veel täitmisele pööratav või on seda üksnes esialgselt.

- (19) Võlausaldaja ja võlgniku huvide asjakohasel tasakaalustamisel peaks oluline element olema ka võlausaldaja vastutus võlgnikule arestimismäärusega põhjustatud võimaliku kahju eest. Käesoleva määrusega tuleks seetõttu miinimumnõudena ette näha võlausaldaja vastutus võlgnikule arestimismäärusega võlausaldaja süü tõttu tekitatud kahju eest. Sellega seoses peaks tõendamiskoormis lasuma võlgnikul. Mis puudutab käesolevas määruses täpsustatud vastutuse kohaldamise põhjuseid, tuleks ette näha ühtlustatud eeskiri võlausaldaja süü vaidlustatava eelduse kohta.

Lisaks peaks liikmesriikidel olema võimalik säilitada või kehtestada oma siseriiklikus õiguses muud vastutuse kohaldamise põhjused kui need, mis on täpsustatud käesolevas määruses. Selliste muude vastutuse kohaldamise põhjuste puhul peaks liikmesriikidel olema samuti võimalik säilitada või kehtestada muud vastutuse liigid, nagu mittesüüline vastutus.

Käesolevas määruses tuleks sätestada ka kollisiooninorm, millega määratakse kindlaks, et võlausaldaja vastutuse suhtes kohaldatav õigus peaks olema täitmise liikmesriigi õigus. Kui täitmise liikmesriike on mitu, peaks kohaldatav õigus olema selle täitmise liikmesriigi õigus, kus on võlgniku harilik viibimiskoht. Juhul kui võlgniku harilik viibimiskoht ei ole üheski täitmise liikmesriigis, peaks kohaldatav õigus olema selle täitmise liikmesriigi õigus, millega kohtuasi on kõige tihedamalt seotud. Kõige tihedama seose kindlakstegemisel võib üks kohtu poolt arvessevõetav tegur olla erinevates täitmise liikmesriikides arestitud summade suurus.

- (20) Selleks et üle saada olemasolevatest praktilistest raskustest piiriülese juhtumi puhul võlgniku pangakonto asukoha kohta teabe hankimisel, tuleks käesolevas määruses sätestada mehhanism, mis võimaldab võlausaldajal nõuda, et kohus hangiks võlgniku konto tuvastamiseks vajalikku teavet enne arestimismääruse tegemist selle liikmesriigi määratud teabeasutusest, kus võlausaldaja arvates on võlgnikul olemas pangakonto. Võttes arvesse sellise riigiasutuste sekkumise ja sellise isiklikele andmetele juurdepääsu eripära, tuleks kontot käsitlevale teabele anda juurdepääs reeglina ainult juhtudel, kui võlausaldaja on juba saanud täitmisele pööratava kohtuotsuse, kohtuliku kokkuleppe või ametliku dokumendi. Erandkorras peaks võlausaldajal siiski olema võimalik esitada taotlus kontot käsitleva teabe saamiseks isegi juhul, kui tema kohtuotsus, kohtulik kokkulepe või ametlik dokument ei ole veel täitmisele pööratav. Sellise taotluse esitamine peaks olema võimalik juhul, kui arestitav summa on vastavaid asjaolusid arvesse võttes suur ning kohus on võlausaldaja esitatud tõendite alusel veendunud, et sellist kontot käsitlevat teavet on vaja kiiresti saada, kuna on olemas oht, et ilma selleta on võlausaldaja poolt võlgniku suhtes algatatud nõude hilisem täitmine tõenäoliselt takistatud ja selle tulemusena võib võlausaldaja finantsseisund märkimisväärselt halveneda.

Et see mehhanism saaks toimida, peaksid liikmesriigid oma siseriiklikus õiguses tegema sellise teabe hankimiseks kättesaadavaks ühe või mitu meetodit, mis on tulemuslikud ja tõhusad ning ei ole ebaoproportsionaalselt kulukad ega aeganõudvad. Seda mehhanismi tuleks kohaldada üksnes siis, kui täidetud on kõik arestimismääruse tegemise tingimused ja nõuded ning võlausaldaja on oma taotluses nõuetekohaselt põhjendanud, miks on põhjust arvata, et võlgnikul on konkreetses liikmesriigis üks või mitu pangakonto: näiteks kuna võlgnik töötab selles liikmesriigis või tegutseb mingil kutsealal või omab seal kinnisvara.

- (21) Teavet võlgniku pangakonto või pangakontode tuvastamise kohta ei tohiks anda võlausaldaja kätte, sest tagada tuleks võlgniku isikuandmete kaitse. See tuleks anda üksnes taotlevale kohtule ja erandkorras pangale, kui pank või muu arestimismääruse täitmise eest vastutav üksus täitmise liikmesriigis ei ole suuteline võlgniku pangakontot kindlaks tegema arestimismääruses esitatud teabe põhjal, näiteks kui samas pangas on kontod mitmel isikul, kellel on sama nimi ja sama aadress. Kui sellisel juhul on arestimismääruses märgitud, et arestitava konto number või arestitavate kontode numbrid saadi teabe taotluse abil, peaks pank taotlema täitmise liikmesriigi teabeasutuselt selle teabe ning tal peaks olema võimalus esitada see taotlus lihtsalt ja tarbetute formaalsusteta.
- (22) Käesoleva määrusega tuleks võlausaldajale anda õigus kaevata edasi otsus, millega keeldutakse arestimismääruse tegemisest. Selle õigusega ei tohiks piirata võlausaldaja võimalust taotleda uutele asjaoludele või uuele tõendusmaterjalile tuginedes uuesti arestimismääruse tegemist.
- (23) Pangakontode arestimisega tegelevad täitevõimsused on liikmesriigiti märkimisväärselt erinevad. Et ära hoida nende üksuste töö kattumist liikmesriikides ning austada riikidesisest korda nii palju kui võimalik, peaks käesolev määrus arestimismääruse täitmise ja tegeliku rakendamise osas tuginema samaväärsete siseriiklike määruste täitmise ja rakendamise meetoditele ja struktuuridele, mis on loodud liikmesriigis, kus arestimismäärus tuleb täita.
- (24) Kiire täitmise tagamiseks tuleks käesolevas määruses sätestada, et arestimismäärus edastatakse päritoluliikmesriigist täitmise liikmesriigi pädevale asutusele asjakohaste vahendite abil, mis kindlustavad edastatavate dokumentide sisu tõepärasuse ja usaldusväärsuse ning hea loetavuse.
- (25) Pärast arestimismääruse kättesaamist peaks täitmise liikmesriigi pädev asutus võtma vajalikud meetmed selle täitmiseks vastavalt oma siseriiklikule õigusele, kas edastades saadud arestimismääruse pangale või muule asjaomases liikmesriigis selliste arestimismääruste täitmise eest vastutavale üksusele, või siis andes pangale muul viisil juhised selle täitmiseks, kui siseriiklikus õiguses on nii ette nähtud.
- (26) Olenevalt täitmise liikmesriigi õiguses samaväärsete siseriiklike määruste jaoks sätestatud meetodist tuleks arestimismääruse täitmiseks blokeerida arestitud summa võlgniku kontrol või kui siseriikliku õigusega nii ette nähakse, siis kanda see summa üle arestimise otstarbeks mõeldud kontole, mis võib olla pädeva täitevasutuse konto, kohtu konto, sellise panga konto, kus võlgnikul on konto, või sellise panga konto, mis on konkreetsel juhul määratud arestimise koordineerivaks üksuseks.
- (27) Käesoleva määrusega ei tuleks välistada võimalust nõuda arestimismääruse täitmise eest makstavate tasude ettemaksmist. See küsimus tuleks lahendada selle liikmesriigi siseriikliku õigusega, kus arestimismäärus tuleb täita.
- (28) Arestimismäärus peaks (järjestamise korral) olema tähtsusjärjestuses samal kohal kui täitmise liikmesriigi samaväärne siseriiklik määrus. Kui siseriikliku õiguse kohaselt on teatavad täitemeetmed arestimismeetmete suhtes prioriteetsed, tuleks neile käesoleva määruse alusel anda arestimismääruse suhtes samasugune prioriteetsus. Käesoleva määruse kohaldamisel tuleks samaväärseteks siseriiklikeks määrusteks lugeda mõnedes siseriiklikes õigussüsteemides eksisteerivad *in personam* määrused.

- (29) Käesolevas määruses tuleks pangale või muule täitmise liikmesriigis arestimismääruse täitmise eest vastutavale üksusele sätestada kohustus teatada, kas võlgniku raha on arestimismääruse tulemusel arestitud, ja kui on, siis millises ulatuses, ning võlausaldajale kohustus tagada arestitud raha vabastamine arestimismääruses nimetatud summat ületavas osas.
- (30) Käesoleva määrusega tuleks tagada võlgniku õigus õiglasele kohtulikule arutamisele ja õigus tõhusale õiguskaitsevahendile ning seetõttu, arvestades arestimismääruse tegemise menetluse *ex parte* olemust, võimaldada tal arestimismäärust või selle täitmist vaidlustada käesolevas määruses sätestatud põhjustel vahetult pärast arestimismääruse täitmist.
- (31) Seoses sellega tuleks käesolevas määruses sätestada nõue, et arestimismäärus ning kõik võlausaldaja poolt päritoluliikmesriigi kohtule esitatud dokumendid ja vajalikud tõlked toimetatakse võlgnikule kätte kiiresti pärast arestimismääruse täitmist. Kohtul peaks olema õigus otsustada, kas neile lisatakse veel muid dokumente, millel tema otsus rajaneb ja mida võlgnikul võib vaja minna oma õiguste kaitsmiseks, nt mis tahes suulise ärakuulamise sõnasõnalised üleskirjutused.
- (32) Võlgnikul peaks olema võimalus nõuda arestimismääruse läbivaatamist, eelkõige juhul, kui on täitmata käesolevas määruses sätestatud tingimused või nõuded või kui arestimismääruse tegemist ajendanud asjaolud on muutunud sellisel, et arestimismääruse tegemine ei ole enam põhjendatud. Näiteks peaks õiguskaitsevahend olema võlgnikule kättesaadav juhul, kui ei olnud tegemist piiriülese juhtumiga käesoleva määruse tähenduses, kui ei peetud kinni käesolevas määruses sätestatud kohtualluvuse eeskirjadest, kui võlausaldaja ei algatanud sisulist menetlust käesolevas määruses sätestatud tähtaja jooksul ja sellest tulenevalt kohus ei tühistanud omal algatusel arestimismäärust või see ei muutunud automaatselt kehtetuks, kui võlausaldaja nõue ei vajanud kiiret kaitset arestimismääruse kujul, kuna puudus oht, et selle nõude hilisem täitmine oleks takistatud või oluliselt raskem, või kui tagatise esitamine ei olnud kooskõlas käesolevas määruses sätestatud nõuetega.

Õiguskaitsevahend peaks olema võlgnikule kättesaadav ka sel juhul, kui arestimismäärust ja arestimisteadet ei toimetatud talle kätte, nagu käesolevas määruses on ette nähtud, või kui talle kätte toimetatud dokumendid ei vastanud käesolevas määruses sätestatud keelealastele nõuetele. Sellist õiguskaitsevahendit ei tuleks siiski võimaldada, kui kätte toimetamata jätmise või tõlke puudumine teatava tähtaja jooksul parandatakse. Võlausaldaja peaks dokumentide kättetoimetamata jätmise parandamiseks tegema taotluse päritoluliikmesriigis dokumentide kättetoimetamise eest vastutavale asutusele, et asjakohased dokumendid toimetataks võlgnikule kätte tähtkirjaga, või juhul kui võlgnik on nõustunud dokumentidele järele minema kohtusse, esitama kohtule dokumentide vajalikud tõlked. Sellist taotlust ei tohiks nõuda juhul, kui dokumentide kättetoimetamata jätmise parandati juba muul viisil, näiteks juhul, kui kohus algatas vastavalt siseriiklikule õigusele dokumentide kättetoimetamise omal algatusel.

- (33) Küsimus, kes peab esitama käesoleva määrusega nõutud tõlked ning kes peab kandma sellise tõlkimise kulud, lahendatakse siseriikliku õigusega.
- (34) Arestimismääruse enda vastu kasutatavate õiguskaitsevahendite puhul peaks pädevus kuuluma selle liikmesriigi kohtutele, kus arestimismäärus tehti. Arestimismääruse täitmise vastu kasutatavate õiguskaitsevahendite puhul peaks pädevus kuuluma täitmise liikmesriigi kohtutele või kui see on kohaldatav, siis pädevatele täitevasutustele.
- (35) Võlgnikul peaks olema õigus esitada taotlus arestitud raha vabastamiseks, kui ta annab sobiva alternatiivse tagatise. Sellise alternatiivse tagatise võib anda kas tagatisdeposiidina või muu tagatisena, näiteks pangagarantii või hüpooteegi vormis.

- (36) Käesolev määrus peaks tagama, et võlgniku konto arestimine ei mõjuta summasid, mis ei kuulu täitmise liikmesriigi õiguse alusel arestimisele, näiteks võlgniku ja tema pere elatise tagamiseks vajalikke summasid. Sõltuvalt kõnealuses liikmesriigis kohaldatavast menetluskorrast peaks asjaomase arestimisele mitte kuuluva summa kindlaks määrama kas vastutav asutus, milleks võib olla kohus, pank või pädev täitevasutus, omal algatusel enne arestimismääruse täitmist või võlgniku taotluse alusel pärast arestimismääruse täitmist. Kui arestitavad kontod asuvad mitmes liikmesriigis ja arestimata jätmist on kohaldatud rohkem kui üks kord, peaks võlausaldaja saama taotleda iga asjaomase täitmise liikmesriigi pädevalt kohtult või, kui nii on sätestatud asjaomase täitmise liikmesriigi õiguses, kõnealuse liikmesriigi pädevalt täitevasutuselt kõnealuses liikmesriigis kohaldatud arestimata jätmise kohandamist.
- (37) Selleks et tagada arestimismääruse kiire ja viivitamatu tegemine ja täitmine, tuleks käesolevas määruses sätestada tähtajad, mille jooksul tuleb menetluse eri etapid lõpule viia. Menetluses osalevatel kohtutel ja asutustel tuleks lubada neist tähtaegadest kõrvale kalduda üksnes erandlikel asjaoludel, näiteks juhtumite puhul, mis on juriidiliselt või faktide poolest keerulised.
- (38) Käesolevas määruses sätestatud ajavahemike ja tähtaegade arvutamisel tuleks kohaldada nõukogu määrust (EMÜ, Euratom) nr 1182/71 ⁽¹⁾.
- (39) Selleks et käesoleva määruse kohaldamist hõlbustada, tuleks liikmesriikidele ette näha kohustus edastada komisjonile teatav teave oma õigusaktide ja menetluste kohta seoses arestimismääruste ja samaväärsete siseriiklike määrustega.
- (40) Selleks et hõlbustada käesoleva määruse kohaldamist praktikas, tuleks kehtestada standardvormid, eelkõige arestimismääruse taotlemiseks, arestimismääruse kui sellise jaoks, raha arestimisest teatamiseks ning käesoleva määruse kohaseks õiguskaitsevahendi taotlemiseks või edasikaebuse esitamiseks.
- (41) Menetluste tõhususe suurendamiseks tuleks käesoleva määrusega lubada võimalikult suurel määral kasutada tänapäevaseid sidetehnoloogiaid, mis on aktsepteeritud asjaomaste liikmesriikide menetlusnormides, eelkõige käesoleva määrusega ette nähtud standardvormide täitmiseks ning menetluses osalevate asutuste vaheliseks suhtlemiseks. Lisaks peaksid arestimismääruse ja muude käesoleva määrusega reguleeritud dokumentide allkirjastamise meetodid olema tehnoloogiliselt neutraalsed, et oleks võimalik kasutada olemasolevaid meetodeid, näiteks digitaalset tõendamist või turvalist autentimist, ja selle valdkonna tulevase tehnilise võimalusi.
- (42) Selleks et tagada käesoleva määruse ühetaolised rakendamistingimused, tuleks käesolevas määruses ette nähtud standardvormide kehtestamiseks ja hilisemaks muutmiseks anda komisjonile rakendamisvolitused. Neid volitusi tuleks teostada kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 182/2011 ⁽²⁾.
- (43) Käesoleva määrusega ettenähtud standardvormide kehtestamiseks ja hilisemaks muutmiseks mõeldud rakendusaktide vastuvõtmiseks tuleks kasutada nõuandemenetlust kooskõlas määruse (EL) nr 182/2011 artikliga 4.
- (44) Käesolevas määruses austatakse põhiõigusi ja järgitakse Euroopa Liidu põhiõiguste hartas tunnustatud põhimõtteid. Eelkõige püütakse määruses tagada era- ja perekonnaelu austamist, isikuandmete kaitset, õigust omandile ning õigust tõhusale õiguskaitsevahendile ja õiglasele kohutlikule arutamisele, mis on sätestatud vastavalt harta artiklites 7, 8, 17 ja 47.

⁽¹⁾ Nõukogu 3. juuni 1971. aasta määrus (EMÜ, Euratom) nr 1182/71, millega määratakse kindlaks ajavahemike, kuupäevade ja tähtaegade suhtes kohaldatavad eeskirjad (EÜT L 124, 8.6.1971, lk 1).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrus (EL) nr 182/2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisvolituste teostamise suhtes (ELT L 55, 28.2.2011, lk 13).

- (45) Isikuandmetele juurdepääsemisel ning selliste andmete kasutamisel ja edastamisel vastavalt käesolevale määrusele tuleks täita Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 95/46/EÜ ⁽¹⁾ nõudeid liikmesriikide siseriiklikusse õigusesse ülevõetud kujul.
- (46) Siiski tuleks käesoleva määruse kohaldamise eesmärgil kindlaks määrata mõned isikuandmetele juurdepääsu ning nende andmete kasutamise ja edastamise eritingimused. Selles osas on võetud arvesse Euroopa andmekaitseinspektori arvamust ⁽²⁾. Andmesubjekti tuleks sellest teavitada vastavalt siseriiklikule õigusele. Võlgniku teavitamine tema pangakontoga või pangakontodega seotud teabe avaldamisest tuleks siiski 30 päeva võrra edasi lükata, et ära hoida arestimismääruse tulemuse ohtuseadmist varase teavitamisega.
- (47) Kuna käesoleva määruse eesmärki, nimelt kehtestada kaitsemeetme võtmiseks liidu menetlus, mis võimaldab võlausaldajal saada arestimismääruse, millega hoitakse ära võlausaldaja nõude hilisema täitmise ohtuseadmine võlgniku poolt liidus asuval pangakontol hoitava raha ülekandmise või väljavõtmise teel, ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada, küll aga saab seda paremini saavutada liidu tasandil, võib liit võtta meetmeid kooskõlas Euroopa Liidu lepingu (ELi leping) artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealusel artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev määrus nimetatud eesmärgi saavutamiseks vajalikult kaugemale.
- (48) Käesolevat määrust kohaldatakse üksnes nende liikmesriikide suhtes, kellele see on aluslepingute kohaselt siduv. Käesolevas määruses sätestatud arestimismääruse saamise menetlust peaksid seega saama kasutada üksnes need võlausaldajad, kelle alaline elu- või asukoht on liikmesriigis, kellele käesolev määrus on siduv, ning käesoleva määruse alusel tehtud arestimismäärused peaksid puudutama üksnes sellises liikmesriigis peetavate pangakontode arestimist.
- (49) ELi lepingule ja ELi toimimise lepingule lisatud protokoll nr 21 (Ühendkuningriigi ja Iirimaa seisukoha kohta vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajaneva ala suhtes) artikli 3 kohaselt on Iirimaa teatanud oma soovist osaleda käesoleva määruse vastuvõtmisel ja kohaldamisel.
- (50) Protokoll nr 21 (Ühendkuningriigi ja Iirimaa seisukoha kohta vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajaneva ala suhtes) artiklite 1 ja 2 kohaselt ei osale Ühendkuningriik käesoleva määruse vastuvõtmisel ning see ei ole tema suhtes siduv ega kohaldatav, piiramata nimetatud protokoll nr 21 artikli 4 kohaldamist.
- (51) ELi lepingule ja ELi toimimise lepingule lisatud protokoll nr 22 (Taani seisukoha kohta) artiklite 1 ja 2 kohaselt ei osale Taani käesoleva määruse vastuvõtmisel ning see ei ole tema suhtes siduv ega kohaldatav.

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

1. PEATÜKK

SISU, REGULEERIMISESE JA MÕISTED

Artikkel 1

Sisu

1. Käesoleva määrusega kehtestatakse liidu menetlus, mis võimaldab võlausaldajal saada pangakonto Euroopa arestimismääruse („arestimismäärus”), millega hoitakse ära võlausaldaja nõude hilisema täitmise ohustamine raha ülekandmise või väljavõtmise teel määruses kindlaksmääratud summani, mida võlgnik hoiab või mida võlgniku nimel hoitakse liikmesriigis peetaval pangakontol.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. oktoobri 1995. aasta direktiiv 95/46/EÜ üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise kohta (EÜT L 281, 23.11.1995, lk 31).

⁽²⁾ ELT C 373, 21.12.2011, lk 4.

2. Võlausaldaja saab kasutada arestimismäärust siseriikliku õiguse kohaste arestimismeetmete alternatiivina.

Artikkel 2

Reguleerimisese

1. Käesolevat määrust kohaldatakse rahaliste nõuete suhtes tsiviil- ja kaubandusajades artiklis 3 määratletud piiriüleste juhtumite puhul kõikides asjaomastes kohtutes ja erikohtutes („kohus”). Seda ei kohaldata eelkõige maksu-, tolli- ja haldusajades suhtes ega riigi vastutuse suhtes, mis tuleneb riigi tegevusest või tegevusetusest riigivõimu teostamisel („*acta iure imperii*”).

2. Käesolevat määrust ei kohaldata:

- a) varaliste õiguste suhtes, mis tulenevad abielusuhtest või suhtest, millel on sellele suhtele kohaldatava õiguse kohaselt abieluga sarnane toime;
- b) testamentide ja pärimise, sealhulgas surmast tulenevate ülalpidamiskohustuste suhtes;
- c) nõuete suhtes, mis on esitatud võlgniku vastu, kelle suhtes on algatatud pankrotimenetlus, maksejõuetute äriühingute või muude juriidiliste isikute lõpetamise menetlus, kohtulik kompromiss, kompromissi tegemine või analoogne menetlus;
- d) sotsiaalkindlustuse suhtes;
- e) vahekohtumenetluse suhtes.

3. Käesolevat määrust ei kohaldata pangakontode suhtes, mida ei saa arestida selle liikmesriigi õiguse kohaselt, kus asjaomast kontot peetakse, ega kontode suhtes, mida peetakse seoses Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 98/26/EÜ⁽¹⁾ artikli 2 punktis a määratletud süsteemi toimimisega.

4. Käesolevat määrust ei kohaldata pangakontode suhtes, mida hoitakse keskpankade poolt või keskpankades rahandusametuse ülesandeid täites.

Artikkel 3

Piiriülesed juhtumid

1. Käesolevas määruses käsitatakse piiriülese juhtumina juhtumit, mille puhul arestimismäärusega arestitavat pangakontot või arestitavaid pangakontosid peetakse muus liikmesriigis kui:

- a) liikmesriik, kus asub kohus, kellele on artikli 6 kohaselt esitatud arestimismääruse taotlus, või
- b) liikmesriik, kus on võlausaldaja alaline elu- või asukoht.

2. Kas tegemist on piiriülese juhtumiga, määratakse kindlaks kuupäeva, mil arestimismääruse taotlus esitatakse arestimismääruse tegemiseks pädevale kohtule.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 19. mai 1998. aasta direktiiv 98/26/EÜ arvelduse lõplikkuse kohta makse- ja väärtpapierarveldussüsteemides (EÜT L 166, 11.6.1998, lk 45).

Artikkel 4

Mõisted

Käesolevas määruses kasutatakse järgmisi mõisteid:

- 1) „pangakonto” või „konto” – pangas võlgniku või võlgnikku esindava kolmanda isiku nimel hoitav konto, millel hoitakse raha;
- 2) „pank” – Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 575/2013⁽¹⁾ artikli 4 lõike 1 punktis 1 määratletud krediitiasutus, sealhulgas krediitiasutuste filiaalid (nimetatud määruse artikli 4 lõike 1 punkti 17 tähenduses), kelle peakontor on liidus või, kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2013/36/EL⁽²⁾ artikliga 47, väljaspool liitu, kui kõnealused filiaalid asuvad liidus;
- 3) „raha” – rahasumma, mis on kontole krediteeritud mis tahes väeringus, või samalaadsed rahalised nõuded, näiteks rahaturu hoiused;
- 4) „liikmesriik, kus pangakontot peetakse” –
 - a) asjaomase konto IBANis (rahvusvaheline pangakontonumber) märgitud liikmesriik või
 - b) kui pangakontol ei ole IBANi, siis liikmesriik, kus on panga, kus kontot peetakse, peakontor, või kui kontot peetakse filiaalis, siis liikmesriik, kus on filiaali asukoht;
- 5) „nõue” – nõue kindla sissenõutavaks muutunud rahasumma maksmiseks või juba tehtud tehingust või toimunud sündmusest tuleneva kindlaksmääratava rahasumma maksmiseks, tingimusel et nõudega saab pöörduda kohtusse;
- 6) „võlausaldaja” – füüsiline isik, kelle alaline elukoht on liikmesriigis, või juriidiline isik või muu üksus, kelle alaline asukoht on liikmesriigis ja kellel on õigusvõime pöörduda kohtusse või keda on võimalik kaevata kohtusse liikmesriigi õiguse kohaselt ning kes taotleb nõudega seotud arestimismäärust või on selle juba saanud;
- 7) „võlgnik” – füüsiline või juriidiline isik või mis tahes muu üksus, kellel on õigusvõime esitada hagi või kelle vastu on võimalik esitada hagi liikmesriigi õiguse alusel ning kelle vastu võlausaldaja püüab saada või on juba saanud nõudega seotud arestimismääruse;
- 8) „kohtuotsus” – liikmesriigi kohtu otsus, olenemata sellest, kuidas seda kohtuotsust nimetatakse, sealhulgas kohtuametniku otsus kulude kindlaksmääramise kohta;
- 9) „kohtulik kokkulepe” – kokkulepe, mille liikmesriigi kohus on kinnitanud või mis on sõlmitud liikmesriigi kohtus menetluse käigus;

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta määrus (EL) nr 575/2013 krediitiasutuste ja investeerimisühingute suhtes kohaldatavate usaldatavusnõuete kohta ja määruse (EL) nr 648/2012 muutmise kohta (ELT L 176, 27.6.2013, lk 1).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiiv 2013/36/EL, mis käsitleb krediitiasutuste tegevuse alustamise tingimusi ning krediitiasutuste ja investeerimisühingute usaldatavusnõuete täitmise järelevalvet, millega muudetakse direktiivi 2002/87/EÜ ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiivid 2006/48/EÜ ja 2006/49/EÜ (ELT L 176, 27.6.2013, lk 338).

- 10) „ametlik dokument” – dokument, mis on liikmesriigis ametlikult koostatud või ametliku dokumendina registreeritud ning
- a) mille allkiri ja sisu on ehtsad ning
- b) mille ehtsust on kinnitanud avaliku võimu kandja või muu selleks pädev asutus;
- 11) „päritoluliikmesriik” – liikmesriik, kus tehti arestimismäärus;
- 12) „täitmise liikmesriik” – liikmesriik, kus arestitavat pangakontot peetakse;
- 13) „teabeasutus” – ametiasutus, kelle liikmesriik määranud pädevaks hankima vajalikku teavet võlgniku konto või kontode kohta vastavalt artiklile 14;
- 14) „pädev asutus” – ametiasutus või ametiasutused, kelle liikmesriik on määranud pädevaks vastuvõtmiseks, edastamiseks ja kättetoimetamiseks vastavalt artikli 10 lõikele 2, artikli 23 lõigetele 3, 5 ja 6, artikli 25 lõikele 3, artikli 27 lõikele 2, artikli 28 lõikele 3 ning artikli 36 lõike 5 teisele lõigule;
- 15) „alaline elu- või asukoht” – vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1215/2012 ⁽¹⁾ artiklitele 62 ja 63 määratletud alaline elu- või asukoht.

2. PEATÜKK

ARESTIMISMÄÄRUSE SAAMISE MENETLUS

Artikkel 5

Kasutatavus

Võlausaldajal peab olema võimalik taotleda arestimismääruse tegemist järgmistel juhtudel:

- a) enne, kui võlausaldaja algatab liikmesriigis võlgniku vastu sisulise menetluse, või kõnealuse menetluse mis tahes etapis kuni kohtuotsuse tegemiseni või kohtuliku kokkuleppe kinnitamise või sõlmimiseni;
- b) pärast seda, kui võlausaldaja on liikmesriigis saanud kohtuotsuse, kohtuliku kokkuleppe või ametliku dokumendi, millega võlgnikult nõutakse võlausaldaja nõude tasumist.

Artikkel 6

Kohtualluvus

1. Kui võlausaldaja ei ole kohtuotsust, kohtuliku kokkulepet või ametlikku dokumenti veel saanud, kuulub arestimismääruse tegemine selle liikmesriigi kohtute pädevusse, kes asjakohaste kohaldatavate kohtualluvuse eeskirjade kohaselt on pädevad asja sisuliselt lahendama.
2. Olenemata lõikest 1, kui võlgnik on tarbija, kes on sõlminud võlausaldajaga lepingu eesmärgil, mida ei saa lugeda seotuks tema majandus- või kutsetegevusega, kuulub sellise arestimismääruse tegemine, mille eesmärk on tagada kõnealuse lepinguga seotud nõue, üksnes selle liikmesriigi kohtute pädevusse, kus on võlgniku alaline elu- või asukoht.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2012. aasta määrus (EL) nr 1215/2012 kohtualluvuse ning kohtuotsuste tunnustamise ja täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusajades (ELT L 351, 20.12.2012, lk 1).

3. Kui võlausaldaja on kohtuotsuse või kohtuliku kokkuleppe juba saanud, kuulub kohtuotsuses või kohtulikus kokkuleppes kindlaks määratud nõude kohta arestimismääruse tegemine selle liikmesriigi kohtute pädevusse, kus kohtuotsus tehti või kohtulik kokkulepe kinnitati või sõlmiti.

4. Kui võlausaldaja on saanud ametliku dokumendi, kuulub selles dokumendis kindlaks määratud nõude kohta arestimismääruse tegemine selle liikmesriigi sel otstarbel määratud kohtute pädevusse, kus nimetatud dokument koostati.

Artikkel 7

Arestimismääruse tegemise tingimused

1. Kohus teeb arestimismääruse, kui võlausaldaja on esitanud piisavad tõendid, mille põhjal kohus saab veenduda, et arestimismääruse vormis kaitsemeetme võtmiseks on pakiline vajadus, kuna on reaalne oht, et ilma sellise meetmeta oleks võlausaldaja poolt võlgniku vastu esitatud nõude hilisem täitmine takistatud või oluliselt keerukam.

2. Kui võlausaldaja ei ole veel saanud liikmesriigis kohtuotsust, kohtulikku kokkulepet või ametlikku dokumenti, millega võlgnikult nõutakse võlausaldaja nõude täitmist, esitab võlausaldaja ka piisavad tõendid, mille põhjal kohus saab veenduda, et võlausaldaja nõue võlgniku vastu tõenäoliselt rahuldatakse.

Artikkel 8

Arestimismääruse taotlemine

1. Arestimismääruse taotlemiseks kasutatakse vormi, mis kehtestatakse kooskõlas artikli 52 lõikes 2 osutatud nõuandemenetlusega.

2. Taotlus sisaldab järgmist teavet:

a) selle kohtu nimi ja aadress, kellele taotlus esitatakse;

b) andmed võlausaldaja kohta: nimi ja kontaktandmed ning, kui see on kohaldatav, siis võlausaldaja esindaja nimi ja kontaktandmed, ning

i) sünniaeg ning vajaduse ja olemasolu korral identifitseerimis- või passi number, kui võlausaldaja on füüsiline isik, või

ii) kui võlausaldaja on juriidiline isik või mõni muu isik, kellel on õigusvõime esitada hagi või kelle vastu on võimalik esitada hagi liikmesriigi õiguse alusel, siis asutamise, õigusvõime tekkimise või registreerimise riik ja identifitseerimis- või registreerimisnumber või selle puudumisel asutamise, õigusvõime tekkimise või registreerimise kuupäev ja koht;

c) andmed võlgniku kohta: nimi ja kontaktandmed ja, kui see on kohaldatav, võlgniku esindaja nimi ja kontaktandmed, ning kui see on kättesaadav, siis:

i) sünniaeg ja identifitseerimis- või passi number, kui võlgnik on füüsiline isik, või

ii) kui võlgnik on juriidiline isik või mõni muu isik, kellel on õigusvõime esitada hagi või kelle vastu on võimalik esitada hagi liikmesriigi õiguse alusel, siis moodustamise, asutamise või registreerimise riik ja identifitseerimis- või registreerimisnumber või selle puudumisel moodustamise/asutamise/registreerimise kuupäev ja koht;

d) number, mille järgi on võimalik kindlaks teha pank (näiteks IBAN või BIC) ja/või selle panga nimi ja aadress, kus võlgnikul on üks või enam arestitavat kontot;

- e) kui see on kättesaadav, siis arestitava konto number või arestitavate kontode numbrid ja sellisel juhul teave selle kohta, kas arestida tuleks ka mõni muu konto, mis on võlgnikul samas pangas;
- f) kui punktis d osutatud teavet ei ole võimalik esitada, siis avaldus selle kohta, et artikli 14 kohaselt on tehtud taotlus kontot käsitleva teabe hankimiseks, kui selline taotlus on võimalik, ja üksikasjalik põhjendus selle kohta, miks võlausaldaja usub, et võlgnikul on teatud liikmesriigi pangas üks või enam pangakontot;
- g) summa, mille suhtes arestimismäärust taotletakse:
- i) kui võlausaldaja ei ole kohtuotsust, kohtulikku kokkulepet või ametlikku dokumenti veel saanud, siis nõude põhisumma või selle osa ning mis tahes intresside summa, mis on sissenõutavad vastavalt artiklile 15;
- ii) kui võlausaldaja on kohtuotsuse, kohtuliku kokkuleppe või ametliku dokumendi juba saanud, siis kohtuotsuses, kohtulikus kokkuleppes või ametlikus dokumendis kindlaks määratud nõude põhisumma või selle osa ning mis tahes intressid ja kulud, mis on sissenõutavad vastavalt artiklile 15;
- h) kui võlausaldaja ei ole kohtuotsust, kohtulahendit või ametlikku dokumenti veel saanud, siis:
- i) kõikide nende oluliste faktide kirjeldus, mis toetavad selle kohtu pädevust, kellele arestimismääruse taotlus esitatakse;
- ii) kõikide nõude ja, kui see on kohaldatav, intressinõude aluseks olevate oluliste asjaolude kirjeldus;
- iii) avaldus selle kohta, kas võlausaldaja on juba algatanud võlgniku vastu sisulise menetluse;
- i) kui võlausaldaja on kohtuotsuse, kohtuliku kokkuleppe või ametliku dokumendi juba saanud, siis avaldus selle kohta, et kohtuotsus, kohtulik kokkulepe või ametlik dokument ei ole veel täidetud, või kui see on osaliselt täidetud, siis andmed täitmata jätmise ulatuse kohta;
- j) kõikide arestimismääruse tegemist põhjendavate oluliste asjaolude kirjeldus, nagu on nõutud artikli 7 lõikes 1;
- k) vajaduse korral põhjendus selle kohta, miks võlausaldaja usub, et teda tuleks artikli 12 kohasest tagatise andmisest vabastada;
- l) loetelu tõenditest, mille võlausaldaja on esitanud;
- m) artiklis 16 sätestatud avaldus selle kohta, kas võlausaldaja on esitanud samaväärse siseriikliku määruse taotluse muudele kohtutele või ametiasutustele või kas selline määrus on juba tehtud või kas selle tegemisest on keeldutud ning kui selline määrus on juba tehtud, siis andmed selle kohta, millises ulatuses on seda täidetud;
- n) valikuliselt andmed võlausaldaja pangakonto kohta, mida kasutatakse juhul, kui võlgnik tasub nõude vabatahtlikult;
- o) avaldus selle kohta, et võlausaldajale teadaolevalt on taotluses esitatud teave tõene ja täielik ning et võlausaldaja on teadlik sellest, et mis tahes tahtlikul valede või puudulike andmete esitamisel võivad olla õiguslikud tagajärjed selle liikmesriigi õiguse alusel, kus taotlus esitati, või kaasneb sellega võlausaldaja vastutus vastavalt artiklile 13.

3. Taotlusele lisatakse kõik asjakohased tõendavad dokumendid ja kui võlausaldaja on kohtuotsuse, kohtuliku kokkuleppe või ametliku dokumendi juba saanud, siis ka kohtuotsuse, kohtuliku kokkuleppe või ametliku dokumendi koopia, mis vastab selle autentsuse tuvastamiseks vajalikele tingimustele.
4. Taotluse ja tõendavad dokumendid võib esitada mis tahes sidevahendite, sh elektrooniliste sidevahendite kaudu, mis on lubatud selle liikmesriigi menetluseeskirjade kohaselt, kus taotlus esitatakse.

Artikkel 9

Tõendite kogumine

1. Kohus teeb oma otsuse kirjalikus menetluses võlausaldaja taotluses või sellega koos esitatud teabe ja tõendite põhjal. Kui kohus leiab, et esitatud tõendid ei ole piisavad, võib ta siseriikliku õigusega lubatud juhtudel nõuda, et võlausaldaja esitaks täiendavaid dokumentaalseid tõendeid.
2. Olenemata lõikest 1 ja kui artiklist 11 ei tulene teisiti ning tingimusel et see ei põhjusta menetluses põhjendamatut viivitust, võib kohus samuti kasutada muud asjakohast, siseriiklikus õiguses lubatud tõendite kogumise meetodit, näiteks võlausaldaja või tema tunnistaja(te) suulist ärakuulamist, mis võib toimuda ka videokonverentsi või muu sidetehnoloogia vahendusel.

Artikkel 10

Asja sisulise menetluse algatamine

1. Kui võlausaldaja on esitanud arestimismääruse taotluse enne sisulise menetluse algatamist, algatab ta sellise menetluse ja esitab tõendid sellise menetluse algatamise kohta arestimismääruse taotluse saanud kohtule 30 päeva jooksul alates kuupäevast, mil ta taotluse esitas, või 14 päeva jooksul alates arestimismääruse tegemise kuupäevast, sõltuvalt sellest, kumb neist on hilisem. Kohus võib seda tähtaega pikendada ka võlgniku taotlusel näiteks selleks, et pooled saaksid nõude osas kokkuleppele jõuda, ning teavitab sellest mõlemat poolt.
2. Kui kohus ei ole lõikes 1 osutatud ajavahemiku jooksul saanud tõendeid menetluse algatamise kohta, tühistatakse arestimismäärus või see muutub kehtetuks ja pooli teavitatakse sellest.

Kui arestimismääruse teinud kohus asub täitmise liikmesriigis, tühistatakse arestimismäärus või muutub see kehtetuks kõnealuses liikmesriigis kõnealuse liikmesriigi õiguse kohaselt.

Kui tühistamist või kehtetuks muutmist tuleb kohaldada liikmesriigis, mis ei ole päritoluliikmesriik, tühistab kohus arestimismääruse, kasutades selleks tühistamisvormi, mis on kehtestatud kooskõlas artikli 52 lõikes 2 osutatud nõuandemenetlusega vastuvõetud rakendusaktidega, ning edastab kooskõlas artikliga 29 teabe tühistamise kohta täitmise liikmesriigi pädevale asutusele. Nimetatud asutus võtab artiklit 23 kohaldades vajalikke meetmeid tühistamise või kehtetuks muutmise kohaldamiseks.

3. Lõike 1 kohaldamisel loetakse sisuline menetlus algatatuks:
 - a) ajal, mil kohtule esitatakse menetluse algatamist käsitlev või võrdväärne dokument, tingimusel et võlausaldaja astub pärast seda vajalikud sammud, et dokument võlgnikule kätte toimetada, või
 - b) kui dokument tuleb kätte toimetada enne kohtule esitamist, ajal, mil kättetoimetamise eest vastutav asutus selle kätte saab, tingimusel et võlausaldaja astub pärast seda vajalikud sammud, et dokument kohtule esitada.

Esimese lõigu punktis b osutatud kättetoimetamise eest vastutav asutus on esimene asutus, kellele kättetoimetamist vajavad dokumendid antakse.

*Artikkel 11***Ex parte menetlus**

Võlgnikku ei teavitata arestimismääruse taotlusest ega kuulata enne arestimismääruse tegemist ära.

*Artikkel 12***Võlausaldaja esitatav tagatis**

1. Kui võlausaldaja ei ole kohtuotsust, kohtulikku kokkulepet või ametlikku dokumenti veel saanud, nõuab kohus enne arestimismääruse tegemist, et võlausaldaja esitaks tagatise summas, mis on piisav, et vältida käesolevas määruses sätestatud menetluse kuritarvitamist ning tagada võlgnikule arestimismäärusest tuleneva mis tahes kahju hüvitamine ulatuses, milles võlausaldaja on artikli 13 kohaselt kohustatud sellise kahju hüvitama.

Kohus võib erandkorras esimeses lõigus sätestatud nõudest loobuda, kui ta leiab, et nimetatud lõigus osutatud tagatise pakkumine ei ole konkreetse juhtumi asjaolusid arvesse võttes asjakohane.

2. Kui võlausaldaja on kohtuotsuse, kohtulahendi või ametliku dokumendi juba saanud, võib kohus enne arestimismääruse tegemist nõuda, et võlausaldaja esitaks lõike 1 esimeses lõigus osutatud tagatise, kui ta leiab, et see on konkreetse juhtumi asjaolusid arvesse võttes vajalik ja asjakohane.

3. Kui kohus nõuab käesoleva artikli kohaselt tagatise esitamist, teavitab ta võlausaldajat nõutavast summast ja kohtu asukohaks oleva liikmesriigi õiguse alusel vastuvõetavatest tagatise vormidest. Kohus teatab võlausaldajale, et ta teeb arestimismääruse kohe, kui tagatis on käesolevate nõuete kohaselt esitatud.

*Artikkel 13***Võlausaldaja vastutus**

1. Võlausaldaja on vastutav võlgnikule arestimismäärusega võlausaldaja süü läbi tekitatud mis tahes kahju eest. Tõendamiskoormis lasub võlgnikul.

2. Võlausaldaja süüd eeldatakse järgmistel juhtudel, kui ta ei tõesta vastupidist:

a) arestimismäärus tühistatakse, kuna võlausaldaja ei algatanud sisulist menetlust, välja arvatud juhul, kui sisuline menetlus jäeti algatamata võlgniku poolt nõude tasumise või poolte vahel muul viisil kokkuleppele jõudmise tulemusel;

b) võlausaldaja ei ole taotlenud nõude summat ületavate arestitud summade vabastamist, nagu on ette nähtud artikliga 27;

c) hiljem leitakse, et arestimismääruse tegemine ei olnud asjakohane või oli asjakohane väiksemas summas, sest võlausaldaja ei täitnud oma artikli 16 kohaseid kohustusi, või

d) arestimismäärus tühistatakse või selle täitmine lõpetatakse, kuna võlausaldaja ei ole täitnud oma käesolevast määrusest tulenevaid kohustusi seoses dokumentide kättetoimetamise või tõlkimisega või kättetoimetamise või tõlke puudumise heastamisega.

3. Olenemata lõikest 1 võivad liikmesriigid säilitada või kehtestada oma siseriiklikus õiguses muid vastutuse aluseid ja liike ning tõendamiskoormist käsitlevaid eeskirju. Kõikidele lõigetes 1 ja 2 reguleerimata aspektidele, mis seonduvad võlausaldaja vastutusega võlgniku ees, kohaldatakse siseriiklikku õigust.

4. Võlausaldaja vastutusele kohaldatakse täitmise liikmesriigi õigust.

Kui kontod arestitakse rohkem kui ühes liikmesriigis, kohaldatakse võlausaldaja vastutuse suhtes täitmise liikmesriigi õigust,

- a) kus on võlgniku harilik viibimiskoht, nagu on määratletud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 864/2007⁽¹⁾ artiklis 23, või selle puudumisel,
 - b) mis on muidu juhtumiga kõige tihedamalt seotud.
5. Käesolev artikkel ei reguleeri võlausaldaja võimalikku vastutust panga ja kolmandate isikute ees.

Artikkel 14

Pangakonto kohta teabe hankimise taotlus

1. Kui võlausaldaja on liikmesriigis saanud täidetava kohtuotsuse, kohtuliku kokkuleppe või ametliku dokumendi, millega võlgnikult nõutakse võlausaldaja nõude rahuldamist, ning võlausaldajal on põhjust arvata, et võlgnikul on konkreetse liikmesriigi pangas üks või mitu kontot, kuid ta ei tea panga nime ja/või aadressi ega IBANi, BICi ega muud panganumbrit, mille abil saaks panka tuvastada, võib võlausaldaja taotleda kohtult, kellele arestimismääruse taotlus esitatakse, et see nõuaks täitmise liikmesriigi teabeasutuselt sellise teabe hankimist, mida on vaja panga või pankade ja võlgniku konto või kontode tuvastamiseks.

Olenemata esimesest lõigust võib võlausaldaja esitada selles lõigus viidatud taotluse juhul, kui võlausaldaja saadud kohtuotsus, kohtuliku kokkulepe või ametlik dokument ei ole veel täitmisele pööratav ja arestitav summa on vastavaid asjaolusid arvesse võttes suur ning võlausaldaja on esitanud piisavad tõendid, mille põhjal kohus saab veenduda, et sellist kontot käsitlevat teavet on vaja kiiresti saada, kuna on olemas oht, et ilma sellise teabeta on võlausaldaja poolt võlgniku suhtes algatatud nõude hilisem täitmine tõenäoliselt takistatud ja selle tulemusena võib võlausaldaja finantsseisund märkimisväärselt halveneda.

2. Võlausaldaja taotleb seda lõikes 1 osutatud arestimismääruse taotluses. Võlausaldaja põhjendab, miks ta arvab, et võlgnikul on konkreetse liikmesriigi üks või mitu pangakontot, ja esitab kogu oma käsutuses oleva asjakohase teabe võlgniku ning arestitava konto või kontode kohta. Kui kohus, kellele arestimismääruse taotlus esitati, leiab, et võlausaldaja taotlus ei ole piisavalt põhjendatud, lükkab ta määruse taotluse tagasi.

3. Kui kohus on veendunud, et võlausaldaja taotlus on piisavalt põhjendatud ning et täidetud on kõik arestimismääruse tegemise tingimused ja nõuded, välja arvatud artikli 8 lõike 2 punktis d sätestatud teavet käsitlev nõue, ja, kui see on kohaldatav, tagatise nõue vastavalt artiklile 12, edastab kohus teabe hankimise taotluse täitmise liikmesriigi teabeasutusele kooskõlas artikliga 29.

4. Täitmise liikmesriigi teabeasutus kasutab lõikes 1 osutatud teabe hankimiseks ühte selle liikmesriigi poolt kooskõlas lõikega 5 kättesaadavaks tehtud meetodit.

5. Iga liikmesriik teeb oma siseriiklikus õiguses kättesaadavaks vähemalt ühe järgmistest lõikes 1 osutatud teabe hankimise meetoditest:

- a) kõiki oma territooriumil asuvaid pankasid kohustatakse avaldama teabeasutuse taotluse korral teavet selle kohta, kas võlgnikul on nende pangas konto või mitte;

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. juuli 2007. aasta määrus (EÜ) nr 864/2007 lepinguväliste võlasuhete suhtes kohaldatava õiguse kohta („Rooma II“) (ELT L 199, 31.7.2007, lk 40).

- b) teabeasutusel on juurdepääs asjakohasele teabele, kui see teave on riigi ameti- või haldusasutuste käsutuses registrites või muul moel;
- c) kohtutele antakse võimalus kohustada võlgnikku avaldama, millises liikmesriigi territooriumil asuvas pangas või asuvates pankades tal on konto või kontod, koos personaalse kohtumäärusega, millega tal keelatakse välja võtta või üle kanda oma kontol või kontodel hoitavat raha arestimismäärusega arestitava summa ulatuses, või
- d) mis tahes muud meetodid, mis on tulemuslikud ja tõhusad asjakohase teabe saamiseks, tingimusel et need ei ole ebaproportsionaalselt kulukad ega aeganõudvad.

Olenemata sellest, millise meetodi või millised meetodid liikmesriik on kättesaadavaks teinud, tegutsevad kõik teabe hankimisega seotud asutused kiiresti.

6. Niipea kui täitmise liikmesriigi teabeasutus on hankinud konto kohta teabe, edastab ta selle teavet taotlenud kohtule kooskõlas artikliga 29.

7. Kui teabeasutus ei ole võimeline hankima lõikes 1 osutatud teavet, teatab ta sellest teavet taotlenud kohtule. Konto kohta teabe puudumisel lükatakse arestimismääruse taotlus täielikult tagasi, vabastab teavet taotlenud kohus viivitamata mis tahes tagatise, mille võlausaldaja võib olla esitanud vastavalt artiklile 12.

8. Kui pank annab teabeasutusele käesoleva artikli alusel teavet või talle antakse selle sätte alusel juurdepääs ameti- või haldusasutuste registrites hoitavale teabele kontode kohta, lükatakse võlgniku teavitamine tema isikuandmete avalikustamisest 30 päeva võrra edasi, et varajane teavitamine ei seaks ohtu arestimismääruse mõju.

Artikkel 15

Intressid ja kulud

1. Võlausaldaja taotlusel hõlmab arestimismäärus intresse, mis on kogunenud nõudele kohaldatava õiguse alusel kuni arestimismääruse tegemise päevani, tingimusel et intresside summa või liik ei ole vastuolus päritoluliikmesriigi õiguse üldist kehtivust omavate sätetega.

2. Kui võlausaldaja on kohtuotsuse, kohtulahendi või ametliku dokumendi juba saanud, hõlmab arestimismäärus võlausaldaja taotluse korral ka sellise kohtuotsuse, kohtulahendi või ametliku dokumendi saamise kulud, juhul kui on kindlaks määratud, et nimetatud kulud peab kandma võlgnik.

Artikkel 16

Paralleelsed taotlused

1. Võlausaldaja ei või sama nõude tagamiseks esitada sama võlgniku vastu paralleelseid arestimismääruse taotlusi samaaegselt mitmele kohtule.

2. Arestimismääruse taotluses peab võlausaldaja teatama, kas ta on esitanud sama võlgniku vastu mis tahes muu kohtu või asutuse poole samaväärse siseriikliku määruse taotlusega sama nõude tagamiseks või on ta sellise määruse juba saanud. Lisaks märgib ta ära kõik selliste määruste taotlused, mis on tagasi lükatud kui vastuvõetamatud või põhjendamatud.

3. Kui võlausaldaja saab arestimismääruse tegemise menetluse jooksul samaväärse siseriikliku määruse sama võlgniku vastu ja sama nõude tagamiseks, teatab ta sellest ja saadud siseriikliku määruse mis tahes hilisemast täitmisest viivitamata kohtule. Lisaks teatab ta kohtule kõikidest samaväärse siseriikliku määruse taotlustest, mis on tagasi lükatud kui vastu võetamatud või põhjendamatud.

4. Kui kohut on teavitatud sellest, et võlausaldaja on juba saanud samaväärse siseriikliku määruse, kaalub kohus kõiki juhtumi asjaolusid arvesse võttes, kas arestimismääruse tegemine täies ulatuses või osaliselt on endiselt asjakohane.

Artikkel 17

Otsus arestimismääruse taotluse kohta

1. Kohus, kellele arestimismääruse taotlus esitati, kontrollib, kas käesolevas määruses sätestatud tingimused ja nõuded on täidetud.

2. Kohus teeb oma otsuse taotluse kohta viivitamata, kuid hiljemalt artiklis 18 sätestatud tähtaegade möödumise ajaks.

3. Kui võlausaldaja ei esitanud kogu artiklis 8 nõutud teavet, võib kohus anda juhul, kui taotlus ei ole selgelt põhjendamatult või vastuvõetamatult, võlausaldajale võimaluse kohtu poolt määratud tähtaja jooksul taotlust täiendada või parandada. Kui võlausaldaja ei täienda ega paranda taotlust selle tähtaja jooksul, lükatakse taotlus tagasi.

4. Arestimismäärus tehakse summas, mis on artiklis 9 osutatud tõendite ja asjaomase nõude suhtes kohaldatava õiguse kohaselt õigustatud, ning see hõlmab vajaduse korral intresse ja/või kulusid vastavalt artiklile 15.

Arestimismäärust ei tehta mingil juhul summas, mis ületab võlausaldaja taotluses märgitud summat.

5. Otsus taotluse kohta tehakse võlausaldajale teatavaks päritoluliikmesriigi õigusaktides sätestatud menetluse kohaselt, mida kohaldatakse samaväärse siseriikliku määruse puhul.

Artikkel 18

Arestimismääruse taotluse kohta otsuse tegemise tähtajad

1. Kui võlausaldaja ei ole kohtuotsust, kohtulikku kokkulepet või ametlikku dokumenti veel saanud, teeb kohus oma otsuse hiljemalt kümnenda tööpäeva lõpuks pärast võlausaldaja poolt taotluse esitamist või vajaduse korral selle täiendamist.

2. Kui võlausaldaja on kohtuotsuse, kohtuliku kokkuleppe või ametliku dokumendi juba saanud, teeb kohus oma otsuse hiljemalt viienda tööpäeva lõpuks pärast võlausaldaja poolt taotluse esitamist või vajaduse korral selle täiendamist.

3. Kui kohus otsustab artikli 9 lõike 2 kohaselt, et on vaja korraldada võlausaldaja ja vajaduse korral tema tunnistaja(te) suuline ärakuulamine, korraldab kohus ärakuulamise viivitamata ja teeb oma otsuse hiljemalt viienda tööpäeva lõpuks pärast ärakuulamist.

4. Artiklis 12 osutatud juhtudel kohaldatakse käesoleva artikli lõigetes 1, 2 ja 3 sätestatud tähtaegu otsuse suhtes, millega nõutakse võlausaldajalt tagatise esitamist. Kohus teeb oma otsuse arestimismääruse taotluse kohta viivitamata pärast seda, kui võlausaldaja on esitanud nõutava tagatise.

5. Olenemata käesoleva artikli lõigetest 1, 2 ja 3 teeb kohus artiklis 14 osutatud juhtudel oma otsuse viivitamata pärast seda, kui ta on saanud artikli 14 lõikes 6 või 7 osutatud teabe, tingimusel et võlausaldaja on selleks ajaks esitanud mis tahes nõutava tagatise.

Artikkel 19

Arestimismääruse vorm ja sisu

1. Arestimismääruse tegemisel kasutatakse vormi, mis kehtestatakse kooskõlas artikli 52 lõikes 2 osutatud nõuandemenetlusega vastu võetud rakendusaktidega, ning sellel peab olema kohtu tempel, allkiri ja/või muu kinnitus. Vorm koosneb kahest osast:

- a) A-osa, mis kajastab lõikes 2 sätestatud teavet, mis esitatakse pangale, võlausaldajale ja võlgnikule, ning
- b) B-osa, mis kajastab lõikes 3 sätestatud teavet, mis esitatakse võlausaldajale ja võlgnikule lisaks lõikes 2 sätestatud teabele.

2. A-osa sisaldab järgmist teavet:

- a) kohtu nimi ja aadress ning asja toimiku number;
- b) võlausaldaja andmed, nagu on osutatud artikli 8 lõike 2 punktis b;
- c) võlgniku andmed, nagu on osutatud artikli 8 lõike 2 punktis c;
- d) arestimismäärust täitva panga nimi ja aadress;
- e) kui võlausaldaja on taotluses esitanud võlgniku kontonumbri, siis arestitava konto number või arestitavate kontode numbrid, ja vajaduse korral teave selle kohta, kas arestida tuleks ka võlgniku mõni muu samas pangas olev konto;
- f) asjakohasel juhul märge, et arestitava konto number saadi artikli 14 kohase taotlusega ning et pank saab vajaduse korral vastavalt artikli 24 lõike 4 teisele lõigule asjaomase numbrid või asjaomased numbrid täitmise liikmesriigi teabeasutuselt;
- g) arestimismäärusega arestitav summa;
- h) korraldus pangale arestimismääruse täitmiseks kooskõlas artikliga 24;
- i) arestimismääruse tegemise kuupäev;
- j) kui võlausaldaja on esitanud oma taotluses artikli 8 lõike 2 punkti n kohaselt kontonumbri, siis artikli 24 lõike 3 kohane luba, et pank võib võlgniku taotluse korral ja kui see on lubatud täitmise liikmesriigi õigusega, arestitud kontolt vabastada ja üle kanda raha arestimismääruses nimetatud summani võlausaldaja poolt taotluses näidatud kontole;
- k) teave selle kohta, kust leida artikli 25 kohase avalduse vormi elektrooniline versioon.

3. B-osa sisaldab järgmist teavet:
- a) asja sisu kirjeldus ja kohtu põhjendused arestimismääruse tegemiseks;
 - b) olemasolu korral võlausaldaja esitatud tagatise summa;
 - c) kui see on kohaldatav, siis tähtaeg asja sisulise menetluse algatamiseks ja sellise menetluse algatamise tõestamiseks arestimismääruse teinud kohtule;
 - d) kui see on kohaldatav, siis teave selle kohta, millised dokumendid tuleb artikli 49 lõike 1 kolmanda lause kohaselt tõlkida;
 - e) kui see on asjakohane, siis märge, et võlausaldaja vastutab arestimismääruse täitmise algatamise eest ning sellest tulenevalt, kui see on asjakohane, märge, et võlausaldaja vastutab arestimismääruse edastamise eest täitmise liikmesriigi pädevale asutusele artikli 23 lõike 3 kohaselt ning võlgnikule kättetoimetamise algatamise eest artikli 28 lõigete 2, 3 ja 4 kohaselt, ning
 - f) teave võlgnikule kättesaadavate õiguskaitsvahendite kohta.
4. Kui arestimismäärus hõlmab eri pankades avatud kontosid, täidetakse iga panga puhul eraldi vorm (lõike 2 kohaselt A-osa). Sellisel juhul hõlmab võlausaldajale ja võlgnikule esitatud vorm (vastavalt lõigete 2 ja 3 kohaselt A- ja B-osa) kõigi asjaomaste pankade loetelu.

Artikkel 20

Arestimise kestus

Arestimismääruse alusel arestitud raha jääb arestituks, nagu on ette nähtud arestimismäärusega või arestimismääruse hilisema muutmise või piiramise otsusega vastavalt 4. peatükile:

- a) kuni arestimismäärus tühistatakse;
- b) kuni arestimismääruse täitmine lõpetatakse või
- c) kuni arestimismäärusega arestitud raha suhtes jõustub meede sellise kohtuotsuse, kohtuliku kokkuleppe või ametliku dokumendi täitmiseks, mille võlausaldaja on saanud seoses nõudega, mille tagamiseks arestimismäärus tehti.

Artikkel 21

Arestimismääruse tegemisest keeldumise vaidlustamine

1. Võlausaldajal on õigus esitada kaebus kohtu otsuse peale, millega tema arestimismääruse taotlus tervikuna või osaliselt tagasi lükati.
2. Selline kaebus esitatakse 30 päeva jooksul alates kuupäevast, mil võlausaldajale teatati lõikes 1 osutatud otsusest. Kaebus esitatakse kohtule, mille asjaomane liikmesriik on komisjonile teatavaks teinud vastavalt artikli 50 lõike 1 punktile d.
3. Kui arestimismääruse taotlus lükati tagasi tervikuna, käsitletakse kaebust *ex parte* menetluses, nagu on ette nähtud artikliga 11.

3. PEATÜKK

ARESTIMISMÄÄRUSE TUNNUSTAMINE, TÄIDETAVUS JA TÄITMINE*Artikkel 22***Tunnustamine ja täidetavus**

Ühes liikmesriigis kooskõlas käesoleva määrusega tehtud arestimismäärust tunnustatakse teistes liikmesriikides ühegi erimenetluse järgimist nõudmata ja täidetakse teises liikmesriigis ilma, et seda oleks vaja täidetavaks tunnustada.

*Artikkel 23***Arestimismääruse täitmise korraldamine**

1. Võttes arvesse käesoleva peatüki sätteid, toimub arestimismääruse täitmine kooskõlas samaväärsete siseriiklike määruste täitmisele kohaldatavate menetlustega täitmise liikmesriigis.
2. Kõik arestimismääruse täimisega seotud asutused võtavad meetmeid viivitamata.
3. Kui arestimismäärus tehti liikmesriigis, mis ei ole täitmise liikmesriik, edastatakse käesoleva artikli lõike 1 kohaldamisel artikli 19 lõikes 2 osutatud arestimismääruse A-osa ja tühi standardvorm artikli 25 kohase kinnituse väljastamiseks kooskõlas artikliga 29 täitmise liikmesriigi pädevale asutusele.

Dokumendid edastab arestimismääruse teinud kohus või võlausaldaja, olenevalt sellest, kumb vastutab päritoluliikmesriigi õiguse kohaselt täitmisenetluse algatamise eest.

4. Vajaduse korral lisatakse arestimismäärusele tõlge või transliteratsioon täitmise liikmesriigi ametlikku keelde, või kui nimetatud liikmesriigis on mitu ametlikku keelt, siis esitatakse see arestimismääruse täitmise koha ametlikus keeles või ühes selle ametlikest keeltest. Sellise tõlke või transliteratsiooni esitab arestimismääruse teinud kohus, kasutades artiklis 19 osutatud standardvormi sobivat keeleversiooni.
5. Täitmise liikmesriigi pädev asutus võtab vajalikud meetmed arestimismääruse täitmiseks kooskõlas oma siseriikliku õigusega.
6. Juhul kui arestimismäärus puudutab rohkem kui üht panku samas liikmesriigis või eri liikmesriikides, edastatakse vastava täitmise liikmesriigi pädevale asutusele iga panga kohta eraldi vorm, nagu on osutatud artikli 19 lõikes 4.

*Artikkel 24***Arestimismääruse täitmine**

1. Pank, kellele arestimismäärus on adresseeritud, täidab selle viivitamatult pärast arestimismääruse vastuvõtmist või täitmise liikmesriigi õiguses sätestatud juhtudel pärast vastava arestimismääruse täitmise korralduse vastuvõtmist.
2. Arestimismääruse täitmiseks arestib pank artikli 31 sätete kohaselt arestimismääruses märgitud summa, kas
 - a) tagades, et seda summat ei kanta üle ega võeta välja arestimismääruses näidatud või lõike 4 kohaselt kindlaks tehtud kontolt või kontodelt, või
 - b) kandes selle summa üle arestimiseks mõeldud kontole, kui see on ette nähtud siseriikliku õigusega.

Arestitud lõppsummaga võib arveldada tehinguid, mis on juba ootel, kui pank saab kätte arestimismääruse või vastava korralduse selle kohta. Ootel olevaid tehinguid võib siiski arvesse võtta üksnes juhul, kui need arveldatakse enne artiklis 25 osutatud kinnituse esitamist artikli 25 lõikes 1 sätestatud tähtaja jooksul.

3. Ilma et see piiraks lõike 2 punkti a kohaldamist, võib pank võlgniku taotlusel vabastada arestitud raha ja kanda selle üle arestimismääruses osutatud võlausaldaja kontole, eesmärgiga tasuda võlausaldaja nõue, kui kõik järgmised tingimused on täidetud:

- a) kõnealune panga õigus on arestimismääruses konkreetselt ära märgitud, kooskõlas artikli 19 lõike 2 punktiga j;
- b) raha vabastamine ja ülekandmine on täitmise liikmesriigi õiguse kohaselt lubatud ja
- c) asjaomase kontoga seoses ei ole võistlevaid arestimismäärusi.

4. Kui arestimismääruses ei ole kindlaks määratud võlgniku pangakonto numbrit või pangakontode numbreid, vaid esitatakse üksnes võlgniku nimi ja temaga seonduvad muud üksikasjad, teeb pank või muu arestimismääruse täitmise eest vastutav üksus kindlaks arestimismääruses näidatud pangas hoitava võlgniku pangakonto või pangakontod.

Kui arestimismääruses esitatud teabe alusel ei ole pangal või muul üksusel võimalik võlgniku pangakontot kindlalt tuvastada, teeb pank järgmist:

- a) kui kooskõlas artikli 19 lõike 2 punktiga f on arestimismääruses märgitud, et arestitava konto number või arestitavate kontode numbrid saadi artikli 14 kohase taotlusega, hangib pank konto numbri või kontode numbrid täitmise liikmesriigi teabeasutuselt, ning
- b) kõigil muudel juhtudel pank arestimismäärust ei täida.

5. Arestimismääruse täitmine ei mõjuta lõike 2 punktis a osutatud kontrol või kontodel hoitavat raha, mis ületab arestimismääruses osutatud summat.

6. Kui arestimismääruse täitmise ajal ei ole lõike 2 punktis a osutatud kontrol või kontodel piisavalt raha, mis kataks arestimismääruses osutatud kogu summat, täidetakse arestimismäärus üksnes kontrol või kontodel kättesaadava summa ulatuses.

7. Kui arestimismäärus hõlmab mitut võlgnikule kuuluvat pangakontot samas pangas ning nendel pangakontodel olev raha ületab arestimismääruses osutatud summa, täidetakse arestimismäärus järgmises järjekorras:

- a) ainult võlgniku nimel olevad hoiukontod;
- b) ainult võlgniku nimel olevad arvelduskontod;
- c) ühised hoiukontod vastavalt artiklile 30;
- d) ühised arvelduskontod vastavalt artiklile 30.

8. Kui lõike 2 punktis a osutatud pangakontol või pangakontodel oleva raha on arestimismääruses osutatud vääringust erinevas vääringus, konverteerib pank arestimismääruses kindlaks määratud summa pangakontol oleva raha vääringusse arestimismääruse täitmise päeval ja ajal kõnealuse vääringu müügil kohaldatava Euroopa Keskpanga või täitmise liikmesriigi keskpanga välisvaluuta vahetuskursi alusel ning arestib vastava summa pangakontol oleva raha vääringus.

Artikkel 25

Kinnitus raha arestimise kohta

1. Arestimismääruse täitmisele järgneva kolmanda tööpäeva lõpuks väljastab pank või muu täitmise liikmesriigis arestimismääruse täitmise eest vastutav üksus kinnituse, kasutades kooskõlas artikli 52 lõikes 2 osutatud nõuandemenetlusega vastuvõetud rakendusaktidega kehtestatud kinnituse vormi, milles näidatakse, kas ja millises ulatuses on raha võlgniku kontol või kontodel arestitud ja kui on, siis mis kuupäeval arestimismäärus täideti. Kui pangal või muul üksusel ei ole erakordsete asjaolude tõttu võimalik kinnitust kolme tööpäeva jooksul väljastada, väljastab ta selle esimesel võimalusel, kuid hiljemalt arestimismääruse täitmisele järgneva kaheksanda tööpäeva lõpuks.

Kinnitus edastatakse viivitamata kooskõlas lõigetega 2 ja 3.

2. Kui arestimismäärus tehti täitmise liikmesriigis, siis edastab pank või muu arestimismääruse täitmise eest vastutav üksus kinnituse kooskõlas artikliga 29 arestimismääruse teinud kohtule ja väljastusteatega tähtkirjaga või võrdväärse elektroonilise kanali kaudu võlausaldajale.

3. Kui arestimismäärus tehti muus liikmesriigis kui täitmise liikmesriik, edastatakse kinnitus kooskõlas artikliga 29 täitmise liikmesriigi pädevale asutusele, välja arvatud juhul, kui arestimismääruse tegi sama asutus.

Kinnituse kättesaamisele või väljastamisele järgneva esimese tööpäeva lõpuks edastab kõnealune asutus kinnituse kooskõlas artikliga 29 arestimismääruse teinud kohtule ja väljastusteatega tähtkirjaga või võrdväärse elektroonilise kanali kaudu võlausaldajale.

4. Võlgniku taotlusel avaldab arestimismääruse täitmise eest vastutav pank või muu üksus võlgnikule arestimismäärust puudutavad üksikasjad. Pank või üksus võib seda teha ka ilma taotluseta.

Artikkel 26

Panga vastutus

Panga mis tahes vastutust tema käesolevas määruses sätestatud kohustuste täitmata jätmise eest reguleerib täitmise liikmesriigi õigus.

Artikkel 27

Võlausaldaja kohustus taotleda nõude summat ületavate arestitud raha vabastamist

1. Võlausaldaja on kohustatud võtma vajalikud meetmed, et tagada summade vabastamine, mis pärast arestimismääruse täitmist ületavad arestimismääruses osutatud summat,

a) kui arestimismäärus hõlmab mitut kontot samas liikmesriigis või eri liikmesriikides või

b) kui arestimismäärus tehti pärast ühe või mitme samaväärse siseriikliku määruse täitmist sama võlgniku vastu ja sama nõude tagamiseks.

2. Kolmanda tööpäeva lõpuks pärast artikli 25 kohase kinnituse vastuvõtmist, milles on näidatud nõuet ületav arestitud raha, esitab võlausaldaja kiireimal võimalikul viisil ja kasutades nõuet ületava arestitud raha vabastamise taotluse vormi, mis on kehtestatud kooskõlas artikli 52 lõikes 2 osutatud nõuandemenetlusega vastuvõetud rakendusaktidega, vabastamise taotluse selle täitmise liikmesriigi pädevale asutusele, kus nõuet ületav arestimine toimus.

Kõnealune asutus annab pärast taotluse vastuvõtmist asjaomasele pangale kiiresti korralduse vabastada nõuet ületava arestitud raha. Artikli 24 lõiget 7 kohaldatakse, kui see on asjakohane, tähtsusele vastupidises järjekorras.

3. Käesolev artikkel ei takista liikmesriigil oma siseriiklikus õiguses sätestada, et nõuet ületava arestitud raha vabastamise tema territooriumil peetavalt kontolt algatab selle liikmesriigi pädev täitevasutus omal algatusel.

Artikkel 28

Kättetoimetamine võlgnikule

1. Arestimismäärus, muud käesoleva artikli lõikes 5 osutatud dokumendid ja artikli 25 kohane kinnitus toimetatakse võlgnikule kätte kooskõlas käesoleva artikliga.

2. Kui võlgniku alaline elu- või asukoht on päritoluliikmesriigis, toimetatakse dokumendid kätte kõnealuse liikmesriigi õiguse kohaselt. Kättetoimetamise algatab määruse teinud kohus või võlausaldaja, olenevalt sellest, kumb vastutab päritoluriigis dokumentide kättetoimetamise algatamise eest, kolmanda tööpäeva lõpuks, mis järgneb artikli 25 kohase summade arestimist käsitleva kinnituse saamise päevale.

3. Kui võlgniku alaline elu- või asukoht on muus liikmesriigis kui päritoluliikmesriik, edastab määruse teinud kohus või võlausaldaja, olenevalt sellest, kumb vastutab päritoluriigis dokumentide kättetoimetamise algatamise eest, kolmanda tööpäeva lõpuks, mis järgneb artikli 25 kohase summade arestimist käsitleva kinnituse saamise päevale, käesoleva artikli lõikes 1 osutatud dokumendid kooskõlas artikliga 29 selle liikmesriigi pädevale asutusele. Kõnealune asutus võtab viivitamata vajalikud meetmed võlgnikule dokumentide kättetoimetamiseks selle liikmesriigi õiguse kohaselt, kus on võlgniku alaline elu- või asukoht.

Kui võlgniku alaline elu- või asukoht on ainsas täitmise liikmesriigis, edastatakse käesoleva artikli lõikes 5 osutatud dokumendid selle liikmesriigi pädevale asutusele samal ajal arestimismääruse edastamisega kooskõlas artikli 23 lõikega 3. Sellisel juhul algatab kõnealune pädev asutus kõikide käesoleva artikli lõikes 1 osutatud dokumentide kättetoimetamise kolmanda tööpäeva lõpuks pärast artikli 25 kohase summade arestimist käsitleva kinnituse saamise või väljastamise päeva.

Pädev asutus teavitab arestimismääruse teinud kohut või võlausaldajat, olenevalt sellest, kumb edastas kättetoimetatavad dokumendid, dokumentide võlgnikule kättetoimetamise tulemustest.

4. Kui võlgniku alaline elu- või asukoht on kolmandas riigis, toimub kättetoimetamine vastavalt rahvusvahelist kättetoimetamist reguleerivatele eeskirjadele, mida kohaldatakse päritoluliikmesriigis.

5. Võlgnikule toimetatakse kätte järgmised dokumendid, millele on vajaduse korral artikli 49 lõike 1 kohaselt lisatud tõlge või transliteratsioon:

a) arestimismäärus, kasutades artikli 19 lõigetes 2 ja 3 osutatud vormi A- ja B-osa;

- b) võlausaldaja poolt kohtule esitatud arestimismääruse taotlus;
- c) kõikide nende dokumentide koopiad, mille võlausaldaja on esitatud kohtule arestimismääruse tegemise eesmärgil.

6. Kui arestimismäärus puudutab rohkem kui üht pankka, siis toimetatakse võlgnikule käesoleva artikli kohaselt kätte vaid esimene artikli 25 kohane kinnitus summade arestimise kohta. Edasistest artikli 25 kohastest kinnitustest teatatakse võlgnikule viivitamata.

Artikkel 29

Dokumentide edastamine

1. Kui käesolevas määruses on ette nähtud käesoleva artikli kohane dokumentide edastamine, võib neid edastada mis tahes sobival viisil, tingimusel et vastuvõetud dokumendi sisu vastab täpselt edastatud dokumendi sisule ning et kogu selles sisalduv teave on kergesti loetav.
2. Käesoleva artikli lõike 1 kohaselt dokumendid vastu võtnud kohus või asutus saadab dokumendid edastanud asutusele, võlausaldajale või pangale väljastusteate vastuvõtmisele järgneva päeva lõpuks kiireimal võimalikul edastamise viisil ja kasutades kooskõlas artikli 52 lõikes 2 osutatud nõuandemenetlusega vastuvõetud rakendusaktidega kehtestatud standardvormi.

Artikkel 30

Ühiskonto ja volituse alusel kasutatava konto arestimine

Vahendeid, mida hoitakse pangakontodel, mis panga andmetel ei kuulu ainuisikuliselt võlgnikule või millel kolmas isik hoiab raha võlgniku nimel või millel võlgnik hoiab raha kolmanda isiku nimel, võib käesoleva määruse alusel arestida ainult ulatuses, milles neid võib arestida vastavalt täitmise liikmesriigi õigusele.

Artikkel 31

Arestimisele mitte kuuluvad summad

1. Täitmise liikmesriigi õiguse alusel arestimisele mitte kuuluvaid summasid käesoleva määruse alusel ei arestita.
2. Kui lõikes 1 osutatud summad ei kuulu täitmise liikmesriigi õiguse alusel arestimisele ilma võlgniku mis tahes taotluseta, jätab kõnealuses liikmesriigis nende summade arestimata jätmise eest vastutav asutus omal algatusel asjakohased summad arestimata.
3. Kui käesoleva artikli lõikes 1 osutatud summad ei kuulu täitmise liikmesriigi õiguse alusel arestimisele võlgniku taotluse alusel, jäetakse need summad arestimata võlgniku taotluse alusel, nagu sätestatud artikli 34 lõike 1 punktis a.

Artikkel 32

Arestimismääruse järjekord kohaldamisel

Arestimismäärus pannakse asjakohasel juhul järjestuses samale kohale nagu täitmise liikmesriigi samaväärne siseriiklik määrus.

4. PEATÜKK

ÕIGUSKAITSEVAHENDID

Artikkel 33

Võlgniku õiguskaitsevahendid arestimismääruse vastu

1. Võlgniku poolt päritoluliikmesriigi pädevale kohtule tehtud taotluse alusel arestimismäärus tühistatakse või vajaduse korral seda muudetakse järgmistel põhjustel:

- a) käesolevas määruses sätestatud tingimusi või nõudeid ei ole täidetud;
- b) arestimismäärust, artikli 25 kohast kinnitust ja/või muid artikli 28 lõikes 5 osutatud dokumente ei ole võlgnikule kätte toimetatud 14 päeva jooksul alates tema konto või kontode arestimisest;
- c) artikli 28 kohaselt võlgnikule kätte toimetatud dokumendid ei vasta artikli 49 lõikes 1 dokumendi keele suhtes sätestatud nõuetele;
- d) arestimismääruse summat ületavaid arestitud summasid ei ole kooskõlas artikliga 27 vabastatud;
- e) nõue, mille täitmist võlausaldaja soovib arestimismäärusega tagada, on tervenisti või osaliselt tasutud, või
- f) asja sisu suhtes tehtud kohtuotsusega on jäetud rahuldamata nõue, mille täitmist võlausaldaja soovis arestimismäärusega tagada;
- g) asja sisu suhtes tehtud kohtuotsus, kohtulik kokkulepe või ametlik dokument, mille täitmist võlausaldaja soovis arestimismäärusega tagada, on tühistatud.

2. Võlgniku poolt päritoluliikmesriigi pädevale kohtule tehtud taotluse alusel vaadatakse uuesti läbi artikli 12 kohane otsus tagatise kohta põhjusel, et nimetatud artikli tingimused või nõuded ei olnud täidetud.

Kui sellise õiguskaitsevahendi põhjal kohus nõuab, et võlausaldaja esitaks tagatise või täiendava tagatise, siis kohaldatakse asjakohasena artikli 12 lõike 3 esimest lauset ning kohus märgib, et arestimismäärus tühistatakse või seda muudetakse, kui nõutavat (täiendavat) tagatist ei esitata kohtu poolt kindlaks määratud tähtaja jooksul.

3. Lõike 1 punkti b alusel kohaldatav õiguskaitsevahend antakse siis, kui dokumente ei ole kättetoimetatud 14 päeva jooksul alates sellest, mil võlausaldajat teavitati võlgniku lõike 1 punkti b kohasest õiguskaitsevahendi taotlusest.

Kui kättetoimetamist ei ole veel toimunud muude vahenditega, loetakse selle hindamiseks, kas lõike 1 punkti b kohane õiguskaitsevahend antakse või mitte, kättetoimetamine toimunuks, kui:

- a) võlausaldaja taotleb päritoluliikmesriigi õiguse kohaselt kättetoimetamise eest vastutavalt asutuselt dokumentide kättetoimetamist võlgnikule, või
- b) võlgnik on õiguskaitsevahendi taotluses osutanud, et ta nõustub dokumentidele järele minema päritoluliikmesriigi kohtusse, ning võlausaldajal oli kohustus esitada tõlked ja võlausaldaja edastab asjaomasele kohtule mis tahes artikli 49 lõikes 1 nõutavad tõlked.

Võlausaldaja käesoleva lõike teise lõigu punkti a kohase taotluse korral toimetab päritoluliikmesriigi õiguse kohaselt kättetoimetamise eest vastutav asutus dokumendid viivitamata võlgnikule kätte väljastusteatega tähtkirjaga võlgniku poolt kooskõlas käesoleva artikli lõikega 5 osutatud aadressil.

Kui artiklis 28 osutatud dokumentide kättetoimetamise algatamise eest oli vastutav võlausaldaja, saab kättetoimetamine toimuda ainult siis, kui võlausaldaja tõendab, et ta võttis kõik temalt nõutud meetmed dokumentide algseks kättetoimetamiseks.

4. Lõike 1 punkti c alusel taotletav õiguskaitsevahend antakse, välja arvatud juhul, kui võlausaldaja esitab võlgnikule käesoleva määruse kohaselt nõutavad tõlked 14 päeva jooksul alates sellest, mil teda teavitati võlgniku lõike 1 punkti c kohasest õiguskaitsevahendi taotlusest.

Lõike 3 teist ja kolmandat lõiku kohaldatakse, kui see on asjakohane.

5. Võlgnik märgib lõike 1 punktide b ja c kohases õiguskaitsevahendi taotluses aadressi, kuhu artiklis 28 osutatud dokumendid ja tõlked võib talle kooskõlas käesoleva artikli lõigetega 3 ja 4 saata, või märgib teise võimalusena, et ta nõustub kõnealustele dokumentidele päritoluliikmesriigi kohtusse järele minema.

Artikkel 34

Võlgniku õiguskaitsevahendid arestimismääruse täitmise vastu

1. Olenemata artiklitest 33 ja 35 toimitakse võlgniku poolt täitmise liikmesriigi pädevale kohtule või, kui nii on sätestatud siseriiklikus õiguses, täitmise liikmesriigi pädevale täitevasutusele tehtud taotluse alusel selles liikmesriigis arestimismääruse täitmisel järgmiselt:

a) täitmist piiratakse selle alusel, et teatavad kontol olevad summad ei peaks kuuluma kooskõlas artikli 31 lõikega 3 arestimisele või et arestimisele mitte kuuluvad summasid ei ole arestimismääruse täitmisel artikli 31 lõike 2 kohaselt arvesse võetud või neid ei ole õigesti arvesse võetud, või

b) täitmine lõpetatakse selle alusel, et:

i) vastavalt artikli 2 lõigetele 3 ja 4 ei kuulu arestitud konto käesoleva määruse reguleerimisalasse;

ii) kohtuotsuse, kohtuliku kokkuleppe või ametliku dokumendi täitmisest, mille täitmise tagamist võlausaldaja arestimismäärusega taotles, on täitmise liikmesriigis keeldutud;

iii) selle kohtuotsuse, mille täitmist võlausaldaja soovis arestimismäärusega tagada, täitmisele pööratavus on päritoluliikmesriigis peatatud, või

iv) kohaldatakse artikli 33 lõike 1 punkti b, c, d, e, f või g. Artikli 33 lõikeid 3, 4 ja 5 kohaldatakse, kui see on asjakohane.

2. Võlgniku taotluse korral täitmise liikmesriigi pädevale kohtule lõpetatakse arestimismääruse täitmine selles liikmesriigis, kui see on selgelt vastuolus täitmise liikmesriigi avaliku korraga (*ordre public*).

*Artikkel 35***Muud võlgnikule ja võlausaldajale kättesaadavad õiguskaitsevahendid**

1. Võlausaldaja või võlgnik võib taotleda arestimismääruse teinud kohtult arestimismääruse muutmist või tühistamist selle alusel, et arestimismääruse tegemise aluseks olnud asjaolud on muutunud.
2. Samuti võib arestimismääruse teinud kohus, kui päritoluliikmesriigi õigus seda võimaldab ja kui asjaolud peaksid olema muutunud, arestimismäärust omal algatusel muuta või selle tühistada.
3. Võlgnik ja võlausaldaja võivad põhjendusega, et nad on leppinud kokku nõude rahuldamises, taotleda arestimismääruse teinud kohtult ühiselt arestimismääruse tühistamist või muutmist või täitmise liikmesriigi pädevalt kohtult või, kui see on sätestatud siseriiklikus õiguses, selle liikmesriigi pädevalt täitevasutuselt arestimismääruse täitmise lõpetamist või piiramist.
4. Võlausaldaja võib taotleda täitmise liikmesriigi pädevalt kohtult või, kui see on sätestatud siseriiklikus õiguses, kõnealuse liikmesriigi pädevalt täitevasutuselt arestimismääruse täitmise muutmist, et kohandada kõnealuses liikmesriigis artikli 31 kohaselt kohaldatud arestimata jätmist selle alusel, et arestimata jätmist on juba kohaldatud piisavalt suures summas seoses ühes või mitmes muus liikmesriigis peetava ühe või mitme kontoga ning et kohandamine on seetõttu asjakohane.

*Artikkel 36***Artiklite 33, 34 ja 35 kohaste õiguskaitsevahendite kasutamise menetlus**

1. Artikli 33, artikli 34 või artikli 35 kohane õiguskaitsevahendi taotlus esitatakse, kasutades õiguskaitsevahendi vormi, mis kehtestatakse kooskõlas artikli 52 lõikes 2 osutatud nõuandemenetlusega vastuvõetud rakendusaktidega. Taotluse võib esitada mis tahes ajal ja mis tahes sidevahendite, sh elektrooniliste sidevahendite kaudu, mis on lubatud selle liikmesriigi menetluseeskirjade kohaselt, kus taotlus esitatakse.
2. Taotlus tehakse teisele poolele teatavaks.
3. Välja arvatud juhul, kui võlgnik esitas taotluse artikli 34 lõike 1 punkti a või artikli 35 lõike 3 kohaselt, tehakse taotluse kohta otsus pärast seda, kui mõlemale poolele on antud võimalus selgitusi esitada, sealhulgas kasutades iga asjaomase liikmesriigi õiguse alusel kättesaadavaid ja lubatud asjakohaseid sidetehnoloogiate vahendeid.
4. Otsus tehakse viivitamata, kuid hiljemalt 21 päeva jooksul pärast seda, kui kohus või, kui nii on sätestatud siseriiklikus õiguses, pädev täitevasutus on saanud kätte kogu otsuse tegemiseks vajaliku teabe. Otsus tehakse pooltele teatavaks.
5. Arestimismääruse tühistamise või muutmise otsus ning arestimismääruse täitmise piiramise või lõpetamise otsus kuulub viivitamatule täitmisele.

Kui õiguskaitsevahendit taotleti päritoluliikmesriigis, edastab kohus õiguskaitsevahendit käsitleva otsuse kooskõlas artikliga 29 viivitamata täitmise liikmesriigi pädevale asutusele, kasutades kooskõlas artikli 52 lõikes 2 osutatud nõuandemenetlusega vastuvõetud rakendusaktidega kehtestatud vormi. Kõnealune asutus tagab kohe pärast otsuse vastuvõtmist õiguskaitsevahendit käsitleva otsuse täitmise.

Kui õiguskaitsevahendit käsitlev otsus puudutab päritoluliikmesriigis peetavat pangakontot, täidetakse otsus kõnealuse pangakonto puhul päritoluliikmesriigi õiguse kohaselt.

Kui õiguskaitsevahendit taotleti täitmise liikmesriigis, täidetakse õiguskaitsevahendit käsitlevat otsust selle täitmise liikmesriigi õiguse kohaselt.

Artikkel 37

Edasikaebõigus

Kummalgi poolel on õigus artikli 33, 34 või 35 kohaselt tehtud otsus edasi kaevata. Selline kaebus esitatakse, kasutades kaebuse vormi, mis kehtestatakse kooskõlas artikli 52 lõikes 2 osutatud nõuandemenetlusega vastuvõetud rakendusaktidega.

Artikkel 38

Õigus esitada arestimise asemel tagatis

1. Võlgniku taotlusel:

- a) arestimismääruse teinud kohus võib anda korralduse arestitud raha vabastamiseks, kui võlgnik esitab kõnealusele kohtule arestimismääruse summa ulatuses tagatise või alternatiivse tagatise kujul, mis on kohtu asukohaliikmesriigi õiguse kohaselt vastuvõetav ning millel on vähemalt selle summaga võrdne väärtus;
- b) pädev kohus või, kui nii on sätestatud siseriiklikus õiguses, täitmise liikmesriigi pädev täitevasutus võib lõpetada täitmise liikmesriigis arestimismääruse täitmise, kui võlgnik esitab kõnealusele kohtule või asutusele tagatise selles liikmesriigis arestitud raha ulatuses või alternatiivse tagatise kujul, mis on kohtu asukohaliikmesriigi õiguse kohaselt vastuvõetav ning millel on vähemalt selle summaga võrdne väärtus.

2. Kui see on asjakohane, kohaldatakse arestitud raha vabastamise suhtes artikleid 23 ja 24. Tagatise esitamisest arestimise asemel teatatakse võlausaldajale kooskõlas siseriikliku õigusega.

Artikkel 39

Kolmanda isiku õigus

1. Kolmanda isiku õigust vaidlustada arestimismäärus reguleeritakse päritoluliikmesriigi õigusega.
2. Kolmanda isiku õigust vaidlustada arestimismääruse täitmine reguleeritakse täitmise liikmesriigi õigusega.
3. Ilma et see piiraks muude liidu õiguses või siseriiklikus õiguses sätestatud kohtualluvuse eeskirjade kohaldamist, on seoses kolmanda isiku poolt esitatud mis tahes hagiga pädevad:
 - a) arestimismääruse vaidlustamisel päritoluliikmesriigi kohtud, ning
 - b) arestimismääruse täitmise vaidlustamisel täitmise liikmesriigis täitmise liikmesriigi kohtud või, kui nii on sätestatud selle liikmesriigi siseriiklikus õiguses, pädev täitevasutus.

5. PEATÜKK

ÜLDSÄTTED

*Artikkel 40***Legaliseerimine või muu sarnane formaalsus**

Käesoleva määruse raames ei nõuta legaliseerimist ega muude sarnaste formaalsuste täitmist.

*Artikkel 41***Esindamine õigusnõustaja poolt**

Arestimismääruse saamise menetluses ei ole advokaadi- või muu õigusnõustaja poolne esindamine kohustuslik. 4. peatüki kohases menetluses ei ole advokaadi- või mõne muu õigusnõustaja poolne esindamine kohustuslik, välja arvatud juhul, kui kohtu või asutuse, kellele õiguskaitsevahendi kasutamise taotlus esitati, liikmesriigi õiguse kohaselt on selline esindamine kohustuslik, olenemata poolte kodakondsusest või alalisest elu- või asukohast.

*Artikkel 42***Kohtukulud**

Arestimismääruse saamise menetlusega või arestimismääruse vastu võetava õiguskaitsevahendi saamise menetlusega seotud kohtukulud ei tohi olla suuremad kui samaväärse siseriikliku määruse saamise menetlusega või sellise siseriikliku määruse vastu võetava õiguskaitsevahendi saamisega seotud kulud.

*Artikkel 43***Panga kantud kulud**

1. Pangal on õigus nõuda võlausaldajalt või võlgnikult arestimismääruse täitmise seotud kulude tasumist või hüvitamist ainult siis, kui pangal on täitmise liikmesriigi õiguse alusel õigus sellisele tasumisele või hüvitamisele samaväärsete siseriiklike määruste puhul.

2. Panga poolt lõikes 1 osutatud kulude katmiseks võetavad tasud määratakse kindlaks arestimismääruse täitmise keerukust arvesse võttes ja need ei või olla suuremad kui samaväärsete siseriiklike määruste täitmise eest võetavad tasud.

3. Panga poolt artikli 14 kohase kontoga seotud teabe esitamise kulude katmiseks võetavad tasud ei või ületada tegelikult kantud kulusid ning, kui see on asjakohane, tasusid, mida võetakse kontot käsitleva teabe esitamise eest samaväärsete siseriiklike määrustega seoses.

*Artikkel 44***Asutuste võetavad tasud**

Arestimismääruse menetlemisse või täitmisesse või artikli 14 kohase kontot käsitleva teabe esitamisse kaasatud mis tahes asutuse poolt täitmise liikmesriigis võetavad tasud määratakse kindlaks tasude skaala või muude eeskirjade alusel, mille iga liikmesriik on eelnevalt kehtestanud ja milles määratakse läbipaistval viisil kindlaks kohaldatavad tasud. Skaala või muude eeskirjade kehtestamisel võib liikmesriik võtta arvesse arestimismääruses osutatud summat ja arestimismääruse menetlemise keerulisust. Kui see on kohaldatav, ei või tasud olla suuremad kui samaväärsete siseriiklike määrustega seoses võetavad tasud.

*Artikkel 45***Tähtjad**

Kui kohtul või asjaomasel asutusel ei ole erandlikel asjaoludel võimalik artikli 14 lõikes 7, artiklis 18, artikli 23 lõikes 2, artikli 25 lõike 3 teises lauses, artikli 28 lõigetes 2, 3 ja 6, artikli 33 lõikes 3 ning artikli 36 lõigetes 4 ja 5 sätestatud tähtaegadest kinni pidada, võtab kohus või asutus kõnealuste sätetega ette nähtud meetmed nii kiiresti kui võimalik.

*Artikkel 46***Seos siseriikliku menetlusõigusega**

1. Kõiki menetlusküsimusi, mida käesolevas määruses eraldi ei käsitleta, reguleerib selle liikmesriigi õigus, kus menetlus läbi viiakse.
2. Maksejõuetusmenetluse algatamise mõju konkreetsetele täitemeetmetele, nagu arestimismääruse täitmine, reguleeritakse selle liikmesriigi õigusega, kus maksejõuetusmenetlus algatati.

*Artikkel 47***Andmekaitse**

1. Käesoleva määruse alusel saadud, menetletud või edastatud isikuandmed on piisavad, asjakohased ja mitte ülemäärased eesmärgi suhtes, milleks neid saadi, menetleti või edastati, ning neid võib kasutada ainult sellel eesmärgil.
2. Pädev asutus, teabeasutus ja mis tahes muu arestimismääruse täitmise eest vastutav asutus ei või säilitada lõikes 1 osutatud andmeid kauem, kui on vaja eesmärgi jaoks, milleks need saadi, neid menetleti või edastati, mis ei või mingil juhul olla kauem kui kuus kuud pärast menetluse lõppemist, ning nad tagavad selle aja jooksul isikuandmete asjakohase kaitse. Käesolevat lõiget ei kohaldata kohtute poolt õigusemõistmisega seotud ülesannete täitmisel menetletavate või säilitatavate andmete suhtes.

*Artikkel 48***Seos muude õigusaktidega**

Käesolev määrus ei piira järgmiste õigusaktide kohaldamist:

- a) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 1393/2007, ⁽¹⁾ välja arvatud käesoleva määruse artikli 10 lõikes 2, artikli 14 lõigetes 3 ja 6, artikli 17 lõikes 5, artikli 23 lõigetes 3 ja 6, artikli 25 lõigetes 2 ja 3, artikli 28 lõigetes 1, 3, 5 ja 6, artiklis 29, artikli 33 lõikes 4, artikli 36 lõigetes 2 ja 4 ning artikli 49 lõikes 1 sätestatu osas;
- b) määrus (EL) nr 1215/2012;
- c) määrus (EÜ) nr 1346/2000;
- d) direktiiv 95/46/EÜ, välja arvatud käesoleva määruse artikli 14 lõikes 8 ja artiklis 47 sätestatu osas;
- e) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 1206/2001 ⁽²⁾;
- f) määrus (EÜ) nr 864/2007, välja arvatud käesoleva määruse artikli 13 lõikes 4 sätestatu osas.

*Artikkel 49***Keeled**

1. Kõigile artikli 28 lõike 5 punktide a ja b kohastele dokumentidele, mis tuleb võlgnikule kätte toimetada ning mis ei ole võlgniku alalise elu- või asukoha liikmesriigi ametlikus keeles või, kui selles liikmesriigis on mitu ametlikku keelt, siis võlgniku alalise elu- või asukoha ametlikus keeles või ühes ametlikest keeltest, või mõnes muus keeles, millest võlgnik aru saab, lisatakse tõlge või transliteratsioon ühte neist keeltest. Artikli 28 lõike 5 punktis c loetletud dokumente ei tule tõlkida, väljaarvatud, kui kohus otsustab, et konkreetset dokumendid tuleks erandkorras tõlkida või transliteerida, et võlgnik saaks oma õigusi kaitsta.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. novembri 2007. aasta määrus (EÜ) nr 1393/2007 kohtu- ja kohtuväliste dokumentide liikmesriikides kättetoimetamise kohta tsiviil- ja kaubandusajades („dokumentide kättetoimetamine”), millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 1348/2000 (ELT L 324, 10.12.2007, lk 79).

⁽²⁾ Nõukogu 28. mai 2001. aasta määrus (EÜ) nr 1206/2001 liikmesriikide kohtute vahelise koostöö kohta tõendite kogumisel tsiviil- ja kaubandusajades (EÜT L 174, 27.6.2001, lk 1).

2. Käesoleva määruse alusel kohtule või pädevale asutusele edastatavad mis tahes dokumendid võivad olla ka mis tahes muus liidu institutsioonide ametlikus keeles, mida asjaomane liikmesriik aktsepteerib.
3. Kõik käesoleva määruse kohased tõlked peab tegema isik, kes on selleks pädev ühes liikmesriikidest.

Artikkel 50

Liikmesriikide esitatav teave

1. Liikmesriigid edastavad 18. juuliks 2016 komisjonile järgmise teabe:
 - a) kohtud, kes on määratud pädevaks arestimismäärust tegema (artikli 6 lõige 4);
 - b) asutus, kes on määratud pädevaks hankima kontot käsitlevat teavet (artikkel 14);
 - c) nende siseriikliku õiguse kohased kontot käsitleva teabe hankimise viisid (artikli 14 lõige 5);
 - d) kohtud, kellele tuleb esitada edasikaebus (artikkel 21);
 - e) asutus või asutused, kes on määratud pädevaks arestimismäärust ja muid dokumente käesoleva määruse kohaselt vastu võtma, edastama ja kätte toimetama (artikli 4 punkt 14);
 - f) asutus, kes on pädev täitma arestimismäärust vastavalt 3. peatükile;
 - g) ulatus, milles ühiskontot ja volituse alusel kasutatavat kontot võib nende siseriikliku õiguse alusel arestida (artikkel 30);
 - h) arestimisele mitte kuuluvate summade suhtes kohaldatavad siseriikliku õiguse kohased eeskirjad (artikkel 31);
 - i) teave selle kohta, kas nende siseriikliku õiguse alusel on pankadel õigus võtta tasusid samaväärsete siseriiklike määruste täitmise või kontot käsitleva teabe esitamise eest ja kui neil on see õigus, siis milline pool peab need tasud algselt ja lõplikult maksma (artikkel 43);
 - j) arestimismääruse menetlemise või täitmisega seotud mis tahes asutuse võetavate tasude skaala või muud eeskirjad, milles määratakse kindlaks asutuse võetavad tasud (artikkel 44);
 - k) teave selle kohta, kas samaväärsete siseriiklike määruste puhul kasutatakse siseriikliku õiguse alusel kohaldamise järjestamist (artikkel 32);
 - l) kohtud või, kui see on kohaldatav, täitevasutus, kes on pädevad rakendama õiguskaitsevahendit (artikli 33 lõige 1, artikli 34 lõige 1 või artikli 42 lõige 2);
 - m) kohtud, kellele saab esitada edasikaebuse, sellise kaebuse esitamise võimalik tähtaeg siseriikliku õiguse kohaselt ja ajavahemiku algust tähistav sündmus (artikkel 37);

- n) teave kohtukulude kohta (artikkel 42) ning
- o) dokumentide tõlkimisel aktsepteeritavad keeled (artikli 49 lõige 2).

Liikmesriigid teatavad komisjonile kõigist loetletud teabes tehtud hilisematest muudatustest.

2. Komisjon teeb kõnealuse teabe avalikult kättesaadavaks kõikide asjakohaste vahendite abil, kasutades eelkõige tsiviil- ja kaubandusajastu käsitlevat Euroopa õigusosalase koostöö võrgustikku.

Artikkel 51

Vormide kehtestamine ja hilisem muutmine

Komisjon võtab vastu rakendusaktid, millega kehtestatakse artikli 8 lõikes 1, artikli 10 lõikes 2, artikli 19 lõikes 1, artikli 25 lõikes 1, artikli 27 lõikes 2, artikli 29 lõikes 2, artikli 36 lõikes 1, artikli 36 lõike 5 teises ja kolmandas lõigus ning artiklis 37 osutatud vormid ning hiljem muudetakse neid. Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 52 lõikes 2 osutatud nõuandemenetlusega.

Artikkel 52

Komiteemenetlus

1. Komisjoni abistab komitee. Nimetatud komitee on komitee määruse (EL) nr 182/2011 tähenduses.
2. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artiklit 4.

Artikkel 53

Järelevalve ja läbivaatamine

1. Komisjon esitab hiljemalt 18. jaanuariks 2022 Euroopa Parlamendile, nõukogule ning Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele aruande käesoleva määruse rakendamise kohta, sealhulgas hinnangu selle kohta, kas:

- a) finantsinstrumendid tuleks lisada käesoleva määruse reguleerimisalasse, ja
- b) arestimismääruse täitmise tulemusena võlgniku kontole kantud summad võiks arestimismääruse alusel arestida.

Aruandele lisatakse asjakohasel juhul ettepanek muuta käesolevat määrust ning hinnang sisseviidavate muudatuste mõju kohta.

2. Lõike 1 kohaldamise eesmärgil koguvad liikmesriigid ja teevad komisjonile taotluse korral kättesaadavaks järgmise teabe:

- a) arestimismääruse taotluste arv ja juhtumite arv, mille puhul arestimismäärus tehti;
- b) artiklite 33 ja 34 kohaste õiguskaitsevahendi taotluste arv ja võimaluse korral juhtumite arv, mille puhul õiguskaitsevahendi taotlus rahuldati, ning
- c) artikli 37 kohaste edasikaebuse arv ja võimaluse korral juhtumite arv, mille puhul edasikaebus rahuldati.

6. PEATÜKK

LÕPPSÄTTED

Artikkel 54

Jõustumine

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Seda kohaldatakse alates 18. jaanuarist 2017, välja arvatud artikkel 50, mida kohaldatakse alates 18. juulist 2016.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja liikmesriikides vahetult kohaldatav kooskõlas aluslepingutega.

Brüssel, 15. mai 2014

Euroopa Parlamendi nimel
president
M. SCHULZ

Nõukogu nimel
eesistuja
D. KOURKOULAS
